

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 35.

Grobokopi koroških Slovencev.

Poraz koroških Slovencev pri letošnjih državnozborskih volitvah je bil uprav strasen. Nasprotnik je zmagal s tako večino, kakor še nikdar in v nemškem taboru vlada divja radost, da je koroškim Slovencev zapel mrtvaški zvonec.

Kdo je kriv, kdo je koroškim Slovencev izkopal narodni grob? Na to usodno vprašanje moramo odgovoriti, da so pravi grobokopi koroških Slovencev kranjski klerikalci, v prvi vrsti ljubljanski „Slovenčevci“.

Slovensko narodno gibanje na Koroškem se je bilo že lepo razvilo in je obetalo mnogo lepega sadu. Zavednost se je širila, navdušenje pa je raslo, in različni uspehi so kazali, da to narodno gibanje ni brezupno, da slovenski Korotan še ni izgubljen. Toda tako je bilo samo, dokler je narodna misel bila zvezda vodnica vseh koroških Slovencev, dokler so vsi rodoljubi posvetnega in duhovskega stanu združeno delovali za uresničenje naših narodnih teženj.

Toda prišel je sovražnik, kateremu to lepo, složno delovanje na narodni podlagi ni ugajalo, in ti sovražniki so bili ljubljanski „Slovenčevci“. Dolgo vrsto let so najdelavnejše, najpožrtvovalnejše slovenske rodoljube na Koroškem zahrbtno napadali, metali jim polena pod noge, hujskali po skrivnih potih proti njim ter ne prestanto iskali zaslonbe pri tisti mlajši duhovščini, ki se je v celovškem semenišču vzgojila tako, kakor se vzgaja kranjska duhovščina v ljubljanskem semenišču, pri tisti mlajši duhovščini, ki nima niti razuma niti srca za slovensko narodno stremeljenja ter živi in gori samo za klerikalizem. To počenjanje ni bilo brez posledic. Po I. slovenskem katoliškem shodu se je na Koroškem organiziralo nekaj vročerkvnihih kaplanov, ki so začeli slovensko narodno gibanje zapeljati v strogo klerikalno strujo in ker jim ni šlo vse tako od rok, kakor so si do misljali, poslali so jim ljubljanski „Slovenčevci“ pomočnika v osebi dra. Brejca. Ta

je imel v prvi vrsti nadzorovati tiste slovenske rodoljube, ki so bili na sumu kot „liberalci“, jim pri starejših narodnih duhovnikih izpodbiti zaupanje ter jih očrniti po faravžih in sploh pri ljudeh. Dr. Brejco je ta posel, dokler je bil v Celovcu, vestno izvrševal, in kmalu so ravno najboljši, najzaslužnejši rodoljubi, Legat, župnik Gabron, poslanec Einspieler in drugi zasloveli kot „Narodovci“, kot liberalci in neke vrste antikristi, katerih se mora vsak pošten človek izogibati.

Led je bil prebit. Treba je bilo samo še odstraniti Vekoslava Legata, tistega moža, kateri je največ storil za slovenstvo na Koroškem, ki je koroške Slovence takorekoč obudil iz smrtnega spanja k narodni zavednosti, potem zavlada mednarodno klerikalstvo na celi črti. „Slovenec“, ta „politični list za slovenski narod“ je prevzel nalogo, ubiti najzaslužnejšega in najdelavnejšega slovenskega rodoljuba na Koroškem. Kmalu potem, ko se je povrnil dr. Brejco iz Celovca v Ljubljano, izšel je v „Slovenec“ nad vse hudoben članek, v katerem je bil Legat tako surovo in nizkotno napaden, da se je vse škandaliziralo, kar misli in čuti pošteno. „Slovenec“ je hotel Legatu kruh odjesti, da ga odstrani iz političnega življenja, in ker se slovenska stranka na Koroškem ni z nobeno besedo potegnila zanj, ker je iz strahu pred „Slovencem“ molče dopustila tako žaljenje in sramotenje najodličnejšega svojega priista, je bil Legat primoran izvajati naravne posledice in je odstopil od političnega delovanja.

S tem je bil izvršen tisti preobrat, ki so ga želeli kranjski „Slovenčevci“, in ki ga je želel tudi celovski škof dr. Kahn. Klerikalna struja je zmagala, zakaj duhovniki niso imeli poguma, se jej ustavljati; zapostavila se je narodnost, a na njeno mesto se je potisnilo katoličanstvo, in tisto vero, o kateri se še vedno trdi, da je v nevarnosti. To je bil začetek in konec nesreče koroških Slovencev.

Znano je, kako lepo so koroški Slovenci napredovali, dokler so delali na narodni podlagi. Vse je bilo vneto za sloven-

sko stvar. Ljudje so bili ponosni, da so Slovenci. To priča slavnost odkritja Vodnikovega spomenika, to priča 25letnica ljubljanskega „Sokola“, na katero slavnost je Legat pripeljal nad 60 kmetov iz Koroške, to pričajo razne druge narodne slavnosti. Odkar pa je prevladala na Koroškem klerikalizem, gre vse rakovo pot, kajti ljudstvo se trumoma odvraca od te stranke, kateri služi slovenstvo le kot plašč, ki pa dela samo za klerikalizem. Delovanje za narodnost se je sploh opustilo, narodne zadeve so postale nekaka postranska stvar, za katero se nihče resno ne meni, samo za cerkev in za vero se pehajo. In „Mir“? Koliko dobrega je ta list nekaj storil! Sedaj pa ga ni najti v njem narodnega duha napoljenega članka. Ali naj ta list, kakršen je sedaj, koga navduši za slovensko stvar?

To dosledno preziranje in zapostavljanje narodnih zadev in nadležno usiljevanje klerikalizma je slovensko ljudstvo poglavo v nasprotni tabor. Koroški kmet sploh nima dosti zaupanja v duhovnika, celo pa ne mara, da bi se duhovnik vtikal v politične stvari. „Za duhovniki ne gremo“ — „za vero naj sami skrbimo, da ne bo v nevarnosti“ — tako so govorili slovenski kmetje pri zadnji volitvi in glasovali z Nemci. Volitve so pokazale, da slovenska stranka pod duhovniškim vodstvom ni nikjer na predovla, pač pa je izgubila celo vrsto postojank, ki so jih Slovenci l. 1897. priborili na narodni podlagi, in tako se je zgodilo, da so bili Slovenci poraženi, da so izgubili jedinega svojega zastopnika v parlamentu, in da je bil izvoljen v slovenskem okraju — nemški nacionalce.

Krvavečega srca smo gledali volilno borbo na Koroškem, in bridka bolest nam je pretresla dušo ko se je izkazalo, da so se naše žalostne slutnje uresničile. Kar smo v zadnjem četrstoletju doživeli nesreč, nas ni nobena tako hudo spekla, kakor ta poraz koroških Slovencev. V duhu smo zrlji odprti grob, v kateri se položi slovenstvo v staroslavni Korotanu, a vztrepotali smo od jeze in žalosti, ko se je v premaganega leva zaletel celovski vikar Valentin Podgorc.

Ta od ljubljanskih brezdomovincev in od škofa Kahna zbegani človek je prava nesreča za koroške Slovence. Kakor vran izgubljenega potnika, tako je spremljal slovenskega kandidata po vseh shodih, tako da so nasprotniki lahko trdili, da odstopi Grafenauer v zadnjem trenutku in da postane Podgorc sam kandidat. Po izgubljeni bitki pa se je Podgorc oglašil v „Slovenec“ s člankom, v katerem je brez ovinkov naznanil, da so koroški Slovenci izgubili ves pomen kot narodna moč, češ, „z lepo mislijo združene Slovenije naj se bavijo pesniki, dejansko življenje nam kaže zdaj druga pota; in ta pot je po mojem popolnem prepričanju, da se združujemo tukaj s katoliškimi Nemci, kolikor mogoče resne in da si vti družbi iščemo pomena, ki ga sami zase nikdar ne bomo več imeli“.

Podgorc, ki stoji na čelu tisti duhovščine, ki je političnemu gibanju koroških Slov. prav tihotapsko izpodnesla podlago, se je v tem članku pokazal kot Herostrat v celi svoji nagoti. Ni mu dovelj, da se je iz slovenske narodne organizacije izločila narodnost kot vodilna misel, kar naravnost hoče, da se mora slovenska stranka potopiti v nemški klerikalni stranki. To, kar je pokojni dr. Gobanz koroškim Slovencev tolikrat očital, da namreč nimajo pravice do obstanka, to je sedaj v vseslovenskem (!), čisto narodnem (!) Slovincu potrdil in odobril javno, tisti Valentin Podgorc, ki hoče vso politiko na Koroškem sam voditi in ki ima ravno tisti del mlajše duhovščine na svoji strani, ki se je polastil vodstva koroških Slovencev. Sedaj je družba sv. Cirila in Metoda rešena vseh skrbi za koroške Slovence. „Narodne šole“ v St. Rupertu pri Velikovcu ni več treba, zdaj se lahko opusti težka borba za slovenske šole in za naše narodne pravice po uradih, saj ne preostaja drugega, kakor se pokoriti „katoliškemu“, jim služiti in se jim uklanjati; če tudi vzame hudič slovenstvo na Koroškem, da prideje le duše v nebesa!

Podgorc je z svojo kliko svoj izda-

LISTEK.

Predpustno pismo.

V ribniški dolini, 22. januarja.

Dragi Ivan!

Podajam Ti roko čez hribe, doline, čez kraške pečine v daljnji Trst. Lej, svedoci nismo tako hudobni, kakor smo razupiti. Tudi v tujini živečega liberalnega rojaka se radi spominjamo. Upam, da bo kmalu na počil čas, ko se povrneš, izgubljeno jagnje, skesano med domače ovce, in boš sledil milemu pastirjevemu glasu, ki vabi čredo na požlindrano trato. O da bi že vendar zasvetil dan, ko se boš tudi Ti, dragi Ivan, razveselil zmage prvega katoliškega moža, dr. Žlindre, ki je tako moder in učen, da vodi celo škofo za nos, ter da hodi, kadar le hoče, k ministrom na večerjo. Pri nas smo njegovih uspehov vsi veseli, in celo okameneli svatje na Veliki gori bi kmalo plesali samega veselja. Precej potem, ko smo izvolili dr. Žlindro, je zaplapolal nad Dolenjo vasio mogočen kres, čegar svetloba je razganjala črno temo. Tako bo tudi liberalizem preganjala klerikalna ideja, do-

kler jo bodo vodili žlindrarji in žganjarji.

Znani krojač pri mostu, ki izdeluje baje uniforme za zajce, že prorokuje, da ne bo čez tri leta nobenega liberalca več v Ribnici... Tako. Zdaj pa veš, pri čem da smo. Klerikalna ideja vstaja. Naši kaplani so noč in dan na nogah, da rinejo klerikalizem na površje. Svetoval bi Ti torej, da takoj pušči liberalce in se vrneš k pobožnim Liguorjancem.

Kaj pa imaš od liberalcev? Ničesar. Ti ljudje potrebujejo poštenih in modrih mož, kremenitih značajev, ki se žrtvujejo in delajo na korist domovine, ne pa na korist sebe in svojcev! Tak moraš biti, da te spoštujejo, in napredovati moraš vsak dan. Vidiš, pri nas ni tega nič treba. Napredka in modrosti ne potrebujemo; dovolj je, da smo stanovitni v jezi, sovraštvu do liberalcev v škodoželjnosti, v lažeh in drugih čednostih. Prav lepo in prijetno življenje; kaj? Pаметi ni treba. Ravna se boš z nami po besedah: Blagor ubogim v duhu! Tega programa se držimo, govorimo in delamo kakor nam vevajajo posvečeni suflerji in od sv. Duha razsvetljeni dobičkolovci. Zato pa bo klerikalizem kmalu absoluten gospodar.

Kako idealno življenje bo nastopilo tedaj, ko bomo poslali zadnjega liberalca

na oni svet! To slutijo tudi nekateri ribniški naprednjaki. Dasi jih neprestano loputamo, vendar še kdo rad smukne v zagriženo klerikalno gostilno v Prigorici. Hm, zakaj pa ne? Tam je razun okusnih rib na razpolago zabava za klerikalne in neklerikalne, za maziljene in nemaziljene samce.

Vsa znamenja kažejo, da se liberalizem res nagiblje čez poldne, kakor je uganil naš modri „Natur buča“. In kadar bo zašel za „božjo milost“, tedaj se bo tudi v naša konsumna društva naselil ljubljani mir. Kdo je kriv, da društva ne morejo slepariti in uganjati raznih prismodarij po svoji volji? Liberalci, ki jim gledajo preveč na prste. Kdo je kriv, da sta se v Dolenji vasi dva občinska in konsumarska odbornika zlasala za kozlovska jetra? Zopet liberalci!

Bilo je pa to takole: Konsumarji so meni nič, tebi nič pasli društvene kozle in ovce na občinskem pašniku. Toda liberalnim posestnikom ni bilo to nič kaj všeč. Nekdo se je celo predrznil konsum tožiti. V ti pravdi so zadržgari izgubili pravico do paše in so bili obsojeni na povrnitev tožnih stroškov, ki so znašali okroglih 159 kron. Škoda jih je! Ti presneti liberalci! E, pa kaj to, saj jih bodo najbrž „gospod“ plačali!

Kmalu po tem dogodku so bile držav-

nozborske volitve. V Nacetovi gostilni so „zavedni“ volilci zastojali pili, da je bilo kaj. Vmes pa je Nace v jedromer hvalil moštvo pobožnih analfabetov. Od te gostilne so se majali po široki cesti skrivnostno sladko ginjeni volilci, med njimi podžupan in občinski odbornik Tone, veliki prijatelj kozlovskih jeter. Niso si mogli kaj, da bi se mimogrede ne oglašili v zadrugi.

Tedaj je imel ravno kaplan službo v prodajalnici. Takoj je opozoril podžupana, da naj toži siromašno mesarico Šepčevko, ki je tudi brez dovoljenja pasla ovce na občinskem pašniku, a je zaradi njenega ubožstva liberalci niso hoteli tožiti. Podžupan pa ga je zavrnil: „Nak, tožil je ne bom, 159 kron pa naj plačajo tisti, ki so požrli jetra!“ — Ta opaska je bila bojevitemu Tonetu preveč. Prisodil je podžupanu tako zaušnico, da se je leta spomnil vseh deset naglavnih grehov. Seveda ni prav nič premisleval, ampak — ne bodi len — se je zakadil v nasprotnika, in oba: jetrar in antijetrar sta se zavalila čez vrečo ročičev. Bog ve, kako bi se bil ta boj končal, da ni maziljena roka posegla vmes!

Lej, ljubi Ivan, za take situacije se imajo zahvaliti Tvojim tovarišem liberalcem. A to še ni vse.

jaleki program tudi takoj poskusil uveljaviti. Koroški Slovenci so po volitvi snovali protestni shod. Snovali so ga samo za Slovence, in dr. Kraut je prevzel govor. Toda Podgorci in njegovi kliki ni ugajal slovenski protestni shod, saj bi bil pokazal, da Slovenci na Koroškem še niso mrtvi, da kot narodna moč še niso izgubili vsega pomena, in da jim še ni treba vstopiti se v nemški klerikalni stranki. Toda Podgorci in morda tudi tisti neslani Rozman sta vse prevrgla, in arantiral se je skupen shod z nemškimi klerikalci, na katerem so bili Slovenci samo za štafazo; protestirala je nemška klerikalna stranka. Naprednjaki se tega shoda niso udeležili. Če to početje mlajše duhovščine s Podgorcem na čelu ni naravnost herostratsko, če to ni brezdromovinsko, če to ni odkrito narodno veleizdajstvo, potem ne vemo, kaj naj se še tako imenuje.

„Slovenec“ je včeraj moral priobčiti izjavo „Katoliškega političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“, s katero se obsoja Podgorčev izdajalski članek, obsoja prireditel protestnega shoda skupno z Nemci in obsoja, da je sploh mogel priti v javnost tak članek, kakor ga je v „Slovenca“ priobčil Podgorci. S tem sta pač Podgorci in „Slovenec“ dobila moralno zausnico, ali s tem še Slovencem na Koroškem ni ničesar pomagano. Treba je, da se tem grobokopom koroških Slovencev vzame moč iz rok, ki jo imajo sedaj, da se jim onemogoči izvrševati svoje izdajalske naklepe!

Koroškim Slovincem poje mrtvaški zvonec. A mrtvi še niso, še je čas, da se popravi, kar se je zakrivilo, da se koroško slovenstvo oživi. To pa je Vaša naloga, koroški rodoljubi, posvetnjaki in duhovniki, ki še niste okuženi Podgorčevega in „Slovenčevega“ duha, ki ste ostali zvesti narodnim našim idealom. Na Vas je, da s krepko roko posežete vmes, da izbacnete iz vodstva koroških Slovencev vse kukavice, in da slovensko gibanje na Koroškem postavite zopet na narodno podlago. To je Vaša dolžnost, tudi če bi bilo slovenstvo na Koroškem res izgubljeno, kajti boljše častno umreti s slovensko trobojnico v rokah, kakor sramotno poginiti v mlaki nemškega klerikalizma.

V Ljubljani, 26. januarja.

Volitev parlamentovega predsedstva.

Ker dr. Fuchs in dr. Kathrein baje nočeta sprejeti kandidate za parlamentovo predsedništvo ter tudi Poljaki odklanjajo predsedništvo, delajo sedaj nemški listi reklamo za stranko ustavovernih veleposestnikov, izmed katerih naj bi se vzel predsednik. Imenujejo se že tri imena: grof Attems, dr. Baernreither in baron Ludwigstorff. Zlasti za deželnega glavarja Attemsa se nemški listi jako ogrevajo in dokazujejo, da nemški ustavoverni veleposestniki nimajo nobene odločnostrankarske barve. Attems bi imel vsled tega večjo avtoriteto. Voliti bi ga mogle desni čarske in levičarske stranke. „Hlas Naroda“ pobija te nazore odločno. Grof Attems je

Da bi nas osramotili pred svetom, so celo v tistem nešteto krat prokletem „Slovenskem Narodu“ razglasili, da so pobožni žilindrari hišo nekega liberalca v Dolenji vasi namazali s pristno lončarsko „glazuro“ in posekali nekaj sadnih dreves; no, „Slovenec“ mu je dal krepko po nosu, če tudi je malo legal. Informiral smo se natančno, in dr. Šustersič, čegar pisarna sedaj že več tednov ne dela drugega kakor popravke za „Slovenski Narod“, nam je sestavil tale popravek:

Uredništvo „Slov. Naroda“! Na podlagi § 19. tisk. zak. zahtevamo sledeči popravek: 1. Ni res, da je bila hiša nekega liberalca v Dolenji vasi namazana s pristno lončarsko glazuro. Res pa je, da je bil na pragu kup blata, kakeršni se dobi povsod. 2. Ni res, da je bilo posekanih nekaj sadnih dreves. Res pa je, da sta uničena dva kostanja; manjšemu je krona odrezana, večjemu pa odsekana. Svederci.

Tako se govori! Nam je treba povedati kar „po sredi“. Tistih „pruglih“ in „priklad“ ne razumemo. Tudi Tebi svetujem, da „popraviš“ vse, kar se kjerkoli piše o Tebi. Če si še taka ničla, pride tako Tvoja ime v svet vsaj 2000krat tiskano. Čast Tvoja se torej razširi po vsej Sloveniji. Razen

kandidat Chlumeckega in liberalne nemške stranke. Ustavoverno veleposestvo ni nevtralna stranka in je v narodnih vprašanjih prav tako nestrpno kakor Schönererjanci. Schönerer ali Attems, ki je pokazal svojo sovražnost proti Slovanom že opetovano, to je za desnico isto.

Protiklerikalni boj na Francoskem.

Boj Waldeck Rousseaua proti kongregacijam in duhovnim družbam, ki so gnezda francoskega protirepubličanskega klerikalizma, ta boj se je dolej vršil v parlamentu z uspehom. Sprejela se je nujnost zakona s 361 glasovi proti 179 glasom, potem pa je bilo sklenjeno s 441 glasom proti 89, da se začne specialna debata. Opozicija bo skušala v specialni debati zakon izpremeniti, a vlada ima močno večino, ki jo vzdrži zmagovito. Royalist grof de Mun je imel v ponedeljek velik in patetičen govor v obrambo „mrtve roke“, a Waldeck-Rousseau ga je pobil nemudoma sijajno z govorom, ki se na predlog parlamenta raztrosi in plakatira po vsi Franciji.

Vojna v južni Afriki.

Kraljica Viktorija je žrtva južnoafričanske vojne! Angleški listi poročajo, da so kraljico sila potlele slabe vesti z bojišča. Te vesti ji je prinesel baje sam maršal Roberts, s katerim je imela pokojna vladarica hud nastop. Vesti Robertsove so bile baje docela drugačne kakor vesti, katere ji je sporočal kabinet. Kraljica je postala obupana in na smrtni postelji je uprašala vsa užaljena, ali jo še ljubi narod? Poročila o epidemiji v angleški armadi, o vedno smelejšem nastopanju Burov, o velikih uspehih v Kaplandiji, zlasti pa dejstvo, da Anglija ne more poslati v Južno Afriko nobenega večjega oddelka več, vse to je potrla in umorila kraljico Viktorijo. Buri so prizadeli Angležem mnogo hudih udarcev, dosegli mnogo sijajnih zmag, a med največjimi zmagami in nahujsimi udarci je — padec Viktorije. Kralj Edvard je nastopil slabo dedščino. Kitchener prosi nujno dan na dan novih čet, a vojno ministrstvo mu jih ne more poslati. Celo barab in obupanih eksistenc je zmanjkalo na Angleškem. Z največjim naporom in najdražjimi žrtvami so zbornali komaj 700 novih prostovoljcev. Tudi kolonije so odrekale. Avstralija je 4000 mož obljubila, a poslala 800, ki dospejo v 4 tednih v Kapstadt. Kanada niti ne odgovori. Iz Indije je došla mesto vojakov prošnja za denar. Iz Egipta pa je prejela vlada odgovor, da ni možno utrpeti niti enega moža več. Anglija je torej z vojaštvom na koncu, ali Buri se dvigajo in rasto v svojem odporu. Tiste dni, ko je legla Viktorija na smrtno posteljo, so imeli burski generali — na čelu jim Botha in Dewet — posvetovanje, na katerem se je sklenila vojna do zadnje kaplje krvi. Vojne torej še dolgo ne bo konec! „Morning Post“ poroča iz Pretorije, da so se pri Belfastu in Balmoralu pojavile močne čete Burov. „Information“ poroča, da je označil neki strokovnjak položaj v Južni Afriki z besedami, da potrebujejo Angleži sedaj mnogo konjeništv in mnogo potrpljenja.

tega pa daš dr. Šustersiču ali dr. Brejcu par grošev zaslužka!

Še to Ti moram povedati, da je Lovrenčkova krava poginila. Bilo je pozno jeseni. Vaški črednik je na vse zgodaj odgal veliko krdelo govedi v „Vrtče“ na pašo. Lovrenčkova krava se je nekam kisl držala. Pomrzljena krma na pašniku ji ni nič kaj dišala. Črednik je takoj, ko je to opazil, konstatiral, da jo zobje bole. Sivka je žalostna stala na solncu vse dopoldne. Ko je vsa razsušena prikrevljala domov, se je napila mrzle vode, potem pa legla v hlevu. Od tistega dne ni bila več zdrava. Hiral je in hiral, dokler se ni iztegnila. Konjač je konstatiral, da je poginila vsled splošne telesne slabosti.

Čudno, da je niso kupili konsumarji za svojo mesnico, ko so videli, da ne bo več okrevala. Dobili bi jo poceni. Sestrana je res bila, a jetra je vendarle imela. In jetra, jetra! Kaj meni, to je jed! Vri „Atila“ je z jetrami ukrotil razposajeno srce, ki mu je tako razsajalo, da bi kmalu polomilo rebra in skočilo iz prsi. Zdaj je zdrav in pridno mesari v konsumu.

Svedero.

Dopisi.

Iz trebanjskega okraja, dne 23. januarja. Trebanjska dva farovška gospoda sta že popolnoma pozabila na svoj sveti duhovniški poklic in se tako živela v ulogo klerikalnih agitatorjev, da se že skoraj skozi pol leta sem le redko kdaj še čuje božja beseda raz leco trebanjske farne cerkve, in so že tudi klerikalni farani pri čeli očitno godrnjati, češ, da bi bil sedaj že vendar enkrat čas, da nam gospoda začneta zopet oznanjevati sveti evangelij, ker drugače ne bodo hodili več poslušat stvari, ki so že zdavnej minule, in ki sploh ne spadajo v cerkev. Toda z isto vneto, s katero sta pred volitvami agitirala nedeljo za nedeljo za živa svetnika dr. Šustersiča in Povšeta, lotila sta se po volitvah agitacije za klerikalnega „Domoljuba“, pri tem pa seveda nista pozabila poštno udrihati po listih narodno-napredne stranke in po liberalcih-brezvercih samih. Sedaj pride pa še škofov gostobesedni pastirski list, kateri se je čital tri nedelje zaporedoma, tako da bodo farani pozabili še tisto trohico verskih resnic, katere so se bili naučili v šoli ni v poprejšnjih časih, ko so se kranjski duhovniki še vsi brez izjeme zavedali dolžnosti svojega svetega poklica. In ravno trebanjska dva gospoda duhovnika imela bi na tem polji žal le premnogo posla.

Če bi ta dva gospoda stopila le malo ven iz Trebnjega med svoje klerikalne pristaše, ter z odprtimi očmi okrog sebe pogledala, videla bi, da se vse božje zapovedi razven prve kar po vrsti lomijo dan na dan, da kar poka.

Zato bi uredništvu „Slovenca“ prav resno nasvetovali, da tema gospodoma pošlje še par iztisov „Slovenca“ z dne 4. januarja 1901, v katerem stoji doslovno: „Poglavitni nauk za prihodnost nam torej bodi, da bode naš narod zadosti poučen v verskih resnicah...“ Prav je, da gre duhovnik ven iz zakristije med ljudstvo, toda iz zakristije naj gre šele potem, ko je v zakristiji t. j. v cerkvi storil že vse, kar je sploh mogel storiti. Torej gospoda najpoprej je treba ljudstvo poučiti v verskih resnicah, kar spada v cerkev, in potem šele, ko bosta v tem oziru storila vse, kar bosta storiti mogla, potem počnita unganjati politiko, a ne v cerkvi, ampak morata iti ven iz zakristije t. j. ven iz cerkve. To je dober nauk „Slovenčev“, ki zasluži, da ga duhovniki vestno čitajo. To iskreno žele vsi trebanjski farani.

Če bosta hotela poslušati ta nauk, potem imela bosta samo v cerkvi z razlaganjem božjih zapovedi toliko posla, da ne bosta imela časa hoditi iz cerkve.

Posebno Vama priporočamo, da se seznanita sama in potem svoje klerikalne ovčice zlasti z drugo poglavitno božjo zapovedjo, ki je pa enaka prvi in se glasi: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe“. Če boste vsebino te ložje poglavitne zapovedi resno preštudirala sama in isto razložila tudi svojim klerikalnim privrženecem, potem ne bode nobeden klerikalec iz trebanjske fare pošiljal listom dopisov, kakoršna sta ona v „Dihurju“ z dne 24. decembra 1900 in v „Domoljubu“ z dne 17. januarja 1901, ki sta pisana z očitnim namenom, ondi imenovane vsega spoštovanja vredne gospode samo zaradi tega, ker se Vam ne uklanjajo brezpogojno, ampak so toliko drzni, da so prepričani, da ljubi Bog ni samo Kužniku v Trebnjem dal možgan in zdrave pameti, ampak tudi njim samim, postaviti na „pranger“ ter jih kolikor mogoče, ker drugače ne uklonijo svojega tilnika v klerikalni jarm, materialno uničiti in oškodovati, ki je torej pisan iz golega sovraštva in satanske mlaččnosti, kakršne je zmožna le še kaka spridena klerikalna duša.

Dotični gospodje se gotovo prav nič nad tem ne jeze, da so prišli v „Dihurja“ in „Lažljuba“, ker vedo dobro, da ta lista že vsakdo dobro pozna, in da je dotičnik ki vanja piše njun vredni bratec. Da, gosp. Pavlin bode dotičnemu dopisniku — kdo je, tako vemo — še celo hvaležen, ker dela zanj neprosto voljno reklamo, da bodo tudi drugod po Kranjskem izvedli, kje na Dolenjskem se pije dober, pristen dolenjski ovček, ne katoliški petjot ali pa ovček, kakoršen se toči nekje blizu Ljubljane, ki pride iz Tirolskega na Dolenjsko po tem pa zopet nazaj v Ljubljano, kjer se toči

potem kot pristni dolenjski ovček. Zaradi tega torej ne omenjamo dotičnih dopisov ampak samo zaradi tega, ker sta iz Trebnjega samo zaradi tega, ker sta pisana iz Trebnjega torej od enega trebanjskih klerikalcev kojih je pa samo troje, in ker ta dopis kaže te trebanjske klerikalce v njihovi polni nagoti, kajti neglede na škodljivost dotičnega dopisnika je naravnost nesramno od tega klerikalnega dopisuna, očitati možem, ki se od ranega jutra pa do poznega večera poštno trudijo za svoj kruh, da žive od kmečkih žuljev, ljudem, kojim se na rokah pozna, da žive od svojih lastnih ne pa od kmetijskih žuljev, o čemur se lahko sami prepričate, če se potrudite k njim ter pogledate njihove roke. Kdo se živi v pravem pomenu besede od kmečkih žuljev, to se Vam je povedalo že v dopisu v „Slov. Narodu“ z dne 12. decembra 1900 jasno in glasno, — namreč duhovniki. In to je tudi gola resnica, če tudi ste jo, gosp. kaplan Brnard, skušali na prižnici ovreči, češ, da on ne dobiva nobene bete. Vprašamo Vas, odkod pa dobivate duhovniki vsaki mesec svojo gotovo plačo? Menda iz verskega zaklada. In kaj je verski zaklad? Verski zaklad ni drugega, kakor velik z grenkimi solzami namočen kup krvavih kmečkih žuljev, katere so bili v prejšnjih stoletjih nakopičili po svojih samostanih različni mnih, katere jim je pa nad vse modri cesar Jožef II. odvzel ravno z namenom, da boste duhovniki za večne čase od njih živeli. Torej ne samo od žuljev sedaj živeti kmetov živite duhovniki, ampak tudi od z grenkimi solzami namočenih krvavih žuljev že zdavnej v črni zemlji strohnelih ubogih kmetov-trpinov. Če boste potegnili enkrat plačo, le dobro potipljite in videli boste, da se bode podedila morda še kaka kapljica krvi iz teh žuljev že zdavnej strohnelih kmetov-trpinov, — no potem pa zmolite vsaj par očenašev zastoj za te reveže. In za vse to ničesa ne delate, kajti vse, kar naredite; se Vam mora posebej in sicer prav dobro plačati.

Namesto torej, da pripovedujeta raz prižnico vernikom politiko, razložita jim rajši poglavitni dve božji zapovedi, kojih prva se glasi: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe“. Če bosta vidva in drugi duhovniki te zapovedi božje, kakor tudi ono prošnjo v očenašu, ki se glasi: odpusti nam naše dolge, kakor mi odpuščamo svojim dolžnikom, sama dobro preštudirala, in tudi svojim klerikalnim ovčicam razložila, potem se tudi ne bode zgodilo, kar se je začasa volitev ponekod godilo, da bi duhovnik, služabnik vere ljubezni in miru, svoje pijane pristaše naravnost prigovarjal na bojkot vseh onih, ki niso z duhovnikom volili, torej na gospodarsko uničenje vsacega, ki sicer ni nikdar nikomur niti lasu skrivil, a ima svoje politično prepričanje; torej na mučenje svojega bližnjega, kojeja bi morali ljubiti kakor samega sebe. Kaj ne gospod dekan, tak duhovnik ni pravi namestnik božji, namestnik onega istega Kristusa Kralja, ki je še na križu molil celo za tiste, ki so ga križali. Naravnost smešno in otroče pa je tudi že neprestano bahanje raz prižnico: „Mi smo zmagali, mi smo zmagali.“ Kdo vruga Vam to oporeka; kako ste zmagali, to itak vsakdo ve, in tega Vam ne bomo več ponavljali. „Slovenec“ je pred nekaj dnevi zapisal tale stavek: „Sužnost je huda reč, najhujša pa je sužnost pameti, ko jo brez prevdarka podvržemo drugemu, zato ker je on rekel“. Tak suženj pameti bila je ogromna večina za Vaše kandidate glasujočih kmetov, kajti vsi so svojo pamet brez prevdarka podvrgli drugemu, t. j. svojemu županu ali kaplanu, samo za to, ker je on rekel, dočim sam niti vedel ni, zakaj se prav za prav gre, kar so volili domu gredoč sami govorili rekoč: ali smo neumni, ki v takem lepem vremenu tod postavamo, pa sami ne vemo zakaj. In taki glasovi naj bodo glasna sodba slovenskega ljudstva na Kranjskem? Kaj tacega zamore zapisati le kak od zmage pijan klerikalec. V resnici, dobili so Vaši klerikalni kandidati le toliko glasov, kolikor je duhovnikov, kajti kmetje, ki so z Vami volili, bili so le sredstvo, stroj ali „Stimmvieh“ skozi katerega so kranjski duhovniki kričali po nadvladi nad vsem, kar leze ino gre. Naposled moramo še omeniti, da je trebanjska cerkev po daljšem odmoru dobila namesto nepotrjenega ključarja Pavlina

Dalje v prilogi.

druzega in sicer Antona Kužnika, krčmarja in edinega posvetnega klerikalca v Trebnjem. Seveda kdo pa hoče drugi biti, ker za tako službo sposoben je le klerikalec ali vsaj samo tisti, kterega naš modri gosp. dekan izvoliti zapovedo. Takoj po volitvi sklenili so ti modri možje, da se morajo cerkveni hrasti prodati in denar naložiti. In res takoj sklicali so stebre katoliške vere v trebanjski fari in seveda oba ključarja, pozabili so le na „Gimpeljna“, ki ima izza časa volitev neprecenljive zasluge, in ki je baje vsled tega tako razžaljen, da se je zarotil, da ne bo nikdar več nobene klerikalca volil, še manj pa zanj agitiral, — sklicali so torej prve klerikalcev trebenjske fare, ki so hraste takoj cenili in kupčija je bila sklenjena.

Ah to veselje trajalo je le malo časa, kajti kmalo se oglasi zdrava pamet trebanjskih „liberalnih pritepencev“, ki so jo takoj pogruntali, da so omenjeni velmožje napravili le slabo kupčijo, ker so hraste veliko — govori se okrog 600 K — premalo cenili, in torej cerkev oziroma trebenjske farane oškodovali za celih 600 K, ali bi jih bili vsaj oškodovali — da ni prišla v pravem času na pomoč zdrava liberalna pamet, pamet istih toliko zaničevanih in obrekovanih trebanjskih „pritepencev“. Zato pa trebanjski farani, odprite oči, in glejte s kom držite, in koga volite, če hočete, da ne boste oškodovani.

Iz Sevnice, 24. januarja. Kakor v velikem, kaže se ošabnost in oholost naših „nemških“ posebno „nemčurskih“ nasprotnikov tudi v malem. Kjer biva le mala trohica Nemcev ali nemškutarjev med ogromno večino nas Slovencev, domišljujejo se oni, da so v kljub veliki manjšini tudi tu poklicani gospodariti in zapovedovati med nami. Ta oholost — Nemec bi rekel „Grössenwahn“ — popadla je spodnještajerske „Heilovce“ posebno v veliki meri od zadnje, z najhujšim naporom še pridobljene zmage v spodnještajerskih mestih in trgih. Kako je tu pri nas tem gospodom od tega časa greben zrastle, kaže nam njihovo postopanje napram svojim sosedom, — ki pa niso še tako „srečni“ bili, zatajati svojega materinskega jezika in črtiti vse, kar je narodu našemu v blagor in korist in kar mu je po postavi zanjamo. Kaj briga g. davčnega kontrolorja „Seinkowitscha“ tukaj, da je ves sevnjski okraj slovenski, da je on radi davkoplačevalcev tu, a ne ti radi njega; — on sanja ravno nasprotno — pri njem uraduje se med Slovenci samo nemško, — saj mora vendar skrbeti — kot rojen Slovenec — za „deutsche Gemeinbürgerschaft“ za kojoj se tudi nekateri drugi tukajšnji uradniki slovenskega i celo francoskega pokolenja navdušujejo in delujejo pod krilom prirejanja koncertov in zabavnih večerov v zvezi s tu naseljenimi bavarskimi inozemci — prav vse po programu Schönererjevem.

Je mar častno za c. kr. uradnika gospoda „Seinkowitscha“, da iz gole nestrpnosti do slov. narodnosti obira svojega hudo bolnega slov. kolega v „blagi“ svoji gori omenjeni družbi, in da svoje somišljenike hujša proti temu, hoteč izkopati tla njegovega bivanja v Sevnici! Nemara mislite v svoji „sanjarski mogočnosti“, iz gole nevoščljivosti preprečiti mu za njegovo zdravje prepotrebni trimesečni dopust?? Kako se vendar motite, g. „Seinkowitsch“ in pa Vaš, Vam popolnoma primerni zavetnik g. Juvan! Zapametite si, „kdor drugim jamo koplje, sam v njo pade!“ — Vemo, da imate „tam gori“ dovolj somišljenikov in prijateljev — seveda le radi Vašega mišljenja, ravno isto g. Juvan, a prepričani smo, da se oni „višji“ poleg prave narodnosti svoje, drže tudi jednako pravosti in pravičnosti — najboljše zaslonbe proti vsakim intrigam in mahinacijam!

Kaj ne, g. kontrolor, da iz Vas bruhajajarsditejša jeza proti Vašemu kolegu ker je Slovenec, poleg pa pošten uradnik, povsod na svojem mestu — v uradu in izven urada — vesten v spolnovanju svojih uradniških a tudi državljskih dolžnosti, a ne kakor Vi — samo izdajško volilnih — kateri ste na dan volitve zapustili dopoludne urad brez vakega dopusta in Vas isto dopoludne ni nikdo več v uradu videl; Vaše mesto seveda je bilo isti dan med „Heilovci“ pri „Fuhrmannu“ kjer ste se v burnem veselju do polu treh

popoludne navduševali za „Gemeinbürgerschaft!“ Kaj mislite, da ne vemo, kam je pes tace molil?! Grešili ste nad dobrohotnostjo svojega obče čislana gospoda šefa — in tega s svojo odsotnostjo zadržali, poslužite se svoje državljanske pravice kot volilec; — res dobro ste naredili! Bog zna, koga bi bil en volil?! Nas Sevnčanje briga oboje — slavna finančna direkcija se bode pa vsaj za prvo — to je za Vašo celodopoldansko odsotnost iz urada brez vsakega dopusta dne 11. t. m. gotovo tudi malo pobrigala. Tako postopanje imenujemo mi brezvestno.

Vi uradniki morate le pomisliti, da ste kot c. kr. uradniki poklicani biti povsodi, vzgled miru in enakopravnosti; bodete potem že pristni Nemci, nemškutarji ali pa Francozi, in opozarjamo Vas, ne izvajate nas mirnih sevnjskih tržanov in Slovencev, sicer bomo pričeli mi z Vami ravnati po geslu „klin s klinom“. Kdo da potem podleže, Vam ne bode treba veliko premišljevali! —

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. januarja.

— Šusteršič retirira. V imenu dr. Šusteršiča se je „Slovenec“ včeraj malo zlagal. Razodel je strmečemu svetu, da dr. Šusteršič ni spisal niti „Slovenčevega“ članka zoper skupen jugoslovanski klub na narodni podlagi, niti „Vaterlandovega“ do pisa z isto tendenco. V svoji razburjenosti je pa v drugi notici tudi povedal, kar postavlja trditve njegove prve novice na laž. Povedal je namreč, da je tisti članek izšel izmed volilcev. Kakor se ptič spozna po perju in po petju, tako se spoznajo tudi Šusteršičevi članki po slogu, po duhu in po tendenci, in mi čisto nič ne dvomimo, da je tako „Slovenčev“ članek kakor „Vaterlandov“ dopis duševno delo dr. Šusteršiča, kakor je tudi on tista „massgebende konservativ-slovenische Seite“, ki je pisala dunajski „Information“, da je „vollständig ausgeschlossen“, da bi se slovenski liberalci sprejeli v prihodnji klub. Že okolnost, da volilci vendar ne morejo vedeti, kaj snuje dr. Šusteršič, da volilec vendar ne more naznaniti, v kateri „mnogoštevilni lepi klub“ hoče dr. Šusteršič speljati svoje tovariše, in končno to, da bi glasilo klerikalne stranke gotovo ne sprejelo tacega članka, če bi se vodstvo stranke ne strinjalo z njim, že to kaže, da „Slovenčev“ tajenje nima drugega namena, kakor omogočiti dr. Šusteršiču, da začne retirirati. Dobro vemo, da je dr. Šusteršič v veliki stiski, in da so njegovi naklepi v veliki nevarnosti, ker pri štajerskih in hrvatskih poslancih ni našel ti stega odziva, kakor ga je pričakoval, in da nastane morda potreba, da se bo moral Šusteršič udati in vstopiti v skupen jugoslovanski klub na narodni podlagi in pod nevtralnim vodstvom. Prav z ozirom na to, se nečemo spuščati v nadaljne razprave glede „Slovenčevega“ in „Vaterlandovega“ članka, ter samo konstatujemo, da so se doslej razen „Slovenca“ vsi merodajnejši slovenski listi izrekli za tak skupen klub, kakor ga priporočamo mi, ne v lastnem, ampak v občenarodnem interesu.

— Jugoslovanski klub in štajerski poslanci. Piše se nam iz Maribora: Nemške stranke so se že zjedinele, da bodo v narodnih vprašanjih nastopale složno proti Slovanom. Če ničesar drugega, bi že moralo to jedino dejstvo družiti vse Slovane v jedno veliko skupino. Pričakovati je bilo, da bodo našli jugoslovanski poslanci neki modus, da bi se lahko združili v enem klubu. Napredna stranka je z mirnim in resnim člankom prevzela inicijativo k tej združitvi in podala način, kako bi se lahko zjedini peščica slovenskih in hrvatskih poslancev. Na štajerskem je ta uvodni članek jako ugajal in nas pomiril, zakaj poučil nas je, da je napredna stranka voljna celo storiti veliko žrtev, samo da bi se složno postopalo v narodnih vprašanjih. A osupnil je obmejne Slovence odgovor klerikalne oziroma Šusteršičeve stranke v „Slovenca“ in „Vaterlandu“. Šusteršič hoče imeti le tiste v svojem klubu, kateri so kandidirali na klerikalni program. Na to izjavo moramo volilci štajerskega zahtevati, da ne smejo vstopiti naši poslanci v Šusteršičev klub, zakaj

Robič, Berka, dr. Ploj in tudi Žičkar niso nikdar kandidirali na program kranjskih klerikalcev; nikomur se ni sanjalo, tudi ne duhovnikom, da bi bil volil te poslance na ta program. Če hoče imeti Šusteršič v svojem klubu le pristase s Kranjske, ki so voljeni na klerikalni program, tedaj za naše poslance v tem klubu ni prostora. Naloga naših poslancev je, da delajo v prvi vrsti na to, da se združijo vsi slovenski poslanci v jedno skupino na strogo narodni podlagi, a nikdar ne smejo vstopiti v klub ki bi se osnoval po Šusteršičevih načelih. To vprašanje priporočamo našim poslancem v premislek, zakaj tirjali bomo od njih brezobzirno odgovora.

— Napad na mestnega župana Hribarja. Prejeli smo naslednji dopis: V „Slovenca“ z dne 22 t. m. nahaja se v začetvi stavbišča za državne obrtne šole jako zlobno zavita notica. Znano je, da je občinski svet sklenil, za stavbišče nakupiti prostor na „Mirju“. Sedaj pa kovač tiste novice plane po g. županu, češ, da je moral njegova obveljati in hujška potem Šentjakobčane, ki bi nove šole radi imeli v svojem okraju, na župana Vsakdo, beroc to notico, mora si misliti, da g. župan ničesa bolj iskreno ne želi, kakor čimprej uničiti šentjakobski okraj. Volilci šentjakobskega okraja razgovarjali smo se na svojem sestanku dne 23. t. m. o tej notici in vsi soglašali v tem, da takega človeka, ki zna pačiti resnico tako, kakor je popačena v oni notici, ni v vrsti šentjakobskih volilcev. Hkrati smo sklenili, ves tozadevni položaj objaviti in tako čislane g. županu dati vsaj nekoliko zadoščenja za oni grdi napad. Nekaj dni po omenjenem sklepu občinskega sveta podala se je deputacija iz naše srede k g. županu in ga prosila, da naj za sedaj sklepa občinskega sveta še ne izvrši in natečaja za napravo načrtov novih šol ne razpiše, ker bomo skušali poizvedeti za kak pripraven prostor v našem okraju. G. župan je takoj radovoljno ustregel naši prošnji, opustil izvršitev sklepa občinskega sveta, nam pa obljubil svojo pomoč. In res je potem pisмено obrnil se do posestnikov onih prostorov, katere smo mu navedli kot za zgradbo šol dovolj velike. In drug mož, katerega krščanski „Slovenec“ tudi prav iskreno ljubi, in katerega kot referenta v občinskem svetu notica prav tako zadene kakor gosp. župana, g. ravnatelj Šubic, opozoril nas je, da naj bi meščani vendar poskusili posredovati pri kranjski hranilnici, morda pa bode hotela prodati vse Virantovo posestvo. In res korak, kateri smo tu naredili, ni bil brezuspešen. Sporočili smo g. županu, da hranilnica principijalno ni proti prodaji in g. župan se je takoj pisмено obrnil do kranjske hranilnice zaradi odkupa. Ali in kak odgovor je dispel, nam ni znano. To je tedaj tista zlovoljnost gosp. župana proti nam! G. županu in g. ravnatelju Šubicu smo od srca hvaležni, da nam pri našem prizadevanju gresta na roke in naše neomahljivo spoštovanje bodi jima nekoliko zadostila za tako natolcevanje!

Volilci šentjakobskega okraja — Kaznovana zaupnost. V gostilno „Pri kroni“ je prišel minoli teden neki duhovnik velike rasti, kodrastih las, a precej zanemarjene zunanosti. Mož se je natakarioci Mariji Kržišnik silno prilizoval. Postreglo se mu je seveda dobro, a ko je bilo treba plačati, je začel ta duhovnik na dolgo in na široko razlagati, da slučajno nima denarja, ob jednom pa je zagotavljal, da drugi dan gotovo ves dolg do zadnjega krajcarja poravnal. Natakarioca je bila res toli dobra in mu zaupala. Duhovnik je potem poskusil še kaj več dobiti, a ker se mu to ni posrečilo, je naposled le odšel. Zdaj pa čaka revna natakarioca že ves teden na svoje groše, a dotični duhovnik se več ne prikaže. Natakarioca bo morala škodo iz svojega plačati in bo torej za svojo zaupnost kaznovana. Ako želi „Slovenec“ izvedeti ime tega poštenjaka, naj vpraša v gostilni „Pri kroni“.

— Nekoliko odgovorov. Iz Gornjega Logata se nam piše 25. januarja: V svoji včerajšnji številki prinesel je „Slovenec“ zopet dolgočasen dopis, zadevajoč minole volitve. Dopisnik, katerega si je treba misliti le v črni suknji, še vedno ne more preboleti poraza, ki so ga doživeli logaški klerikalci — sosebno Gorenje Logaški — pri volitvi v kmečki skupini s

tem, da so dosgli toli klaverno število beri 13 glasov, dočim je dobil naš kandidat impozantno število 79 glasov. Tonzurirani dopisnik zašel je tako daleč v svoji blaznosti, da edino le sebi prisvaja pravico agitacije, koje si je v obilni meri privoščil ter noč in dan brusil pote in ljudi farbal — češ, boste vendar duhovske kandidate volili ker vera je v nevarnosti — saj bosta tudi vzgledna občinska moža gg. Puppis in Kobal z nami volila — dasi nista z njim volila — vendar se je poslužil te zvijače po naukih sv. Ignorija. Nam pa ne prizna prav nobene agitacijske pravice ter trdi, da so nekteri občinski možje na volilce pritiskali, kar se je dalo. Oj gospod kaplan, ali niste ravno Vi pred volitvami nebroj kljuk pritiskali — kar podajmo si roke — pri neki hiši ste baje tako zelo pritiskali, da Vam je celo kljuka v mazi-ljeni roki ostala. Kdo je toraj bolj pritiskal? Dopisnik sumiči celó komisijo, češ, da je pristranski postopala. To je najsramejša podlost, da dopisun kaj tacega očita, ker dobro ve, da je bil župnik sam v volilni komisiji. Laže še dalje, da je v četrti kuriji volil neki občinski ubožec vulgo Šlapin vendar ve vsak volilec, da to ni res, da je volil le v splošni kuriji, če tudi je revček, vendar jednakopraven državljan. Dalje piše o Blažu Šemrovu, da po splošnem mnenju nima 8 K direktnega davka. Tedaj farovško mnenje naj bode merodajno glede davka. Dopisniku se je sanjalo, da mu je čevljar Jakob Šemrov sam priznal, da plača le 4 K davka. Mi smo z uporabo „Röntgen“ žarkov iskali po celem Logatu tega čevljarja — pa čevljarja Jakoba Šemrova nismo našli. Zakaj pa dopisnik ni poprej proti volilnemu imeniku protestoval, dokler je bil čas za to, če je mislil, da nima kdo volilne pravice? Zvita buča si je gotovo mislila: le pustimo ga, saj bo z nami volil! Ta račun se je klerikalcem deloma obnesel. Evo za to najboljši dokaz: Tukajšnji brivski mojster, mož brez lastnega političnega prepričanja, hotel je brez vsakega našega pritiska v splošni skupini z nami voliti, kaplan pa je v volilnem lokalu nanj pritisnil, mu siloma listek iz rok iztrgal, ime našega kandidata prečrtal ter napisal nanj dr. Žlindro. Dober je bil glas če tudi ni bil cislajtanski, da je bil le klerikalen. Pri volitvi v kmečki skupini smo kaplanu preveč na prste gledali — mož ni mogel svojega manevra z listkom izvršiti — takrat pa brivec ni imel volilne pravice. Saj se poznamo! Le tiho! Sicer pa konstatujemo, da si je dal gosp. župan sam opravka na okrajnem glavarstvu pred volitvijo kmečke skupine glede imenovanega volilca, češ, če res nima volilne pravice, naj se ga izbriše. Ukrenilo se ni ničesar. Z glasnim krikom napoveduje „Slovenčev“ dopisnik logaškimi gostilničarjem in trgovcem bojkot. V mislih ima ustanovitve „konzuma“, ker pravi „kar ni, se lahko še zgodi“. Kar poskusite, gospodje blagoslovljeni, — vrzite plašče in stole raz sebe — in hajd „birtoh gor“, vatel v roko, škarje, krčmarsko čepico na glavo, to Vam bo pristojalo, da bo veselje. — Le takó naprej, gospodje, saj to je Vaš poklic videli boste, kam privedete ljudstvo z svojim hujskanjem. Sad ne izostane, potem pa se ne boste več finančno debelili od ljudstva — kakor pravite — kajti oči se mn morajo vendale enkrat popolnoma odpreti.

— Ljudska volja. Od Savinje se nam piše: Pred volitvijo volilnih mož je kaplan Lačen svojim poslušalcem v nekem trgu z lece to le povedal: „Ko sem bil, predenj sem prišel k Vam, pri mil. knezoškofu, rekli so mi: Vi pridete na dobro faro, kjer biva pridno, pošteno in krščansko ljudstvo! Glejte, ali ni to lepa čast za Vas, ljubi farmani! In sedaj, ko se vrši prihodnjo sredo pri nas volitev, ali si hočete umazati to lepo ime? Ne! jaz vem, da ne! — Zatorej pa ne verjemite tem lažljivim agitatorjem, ki zadnji čas plazijo okoli Vas in Vas lovijo, da bi volili liberalnega poslanca. Ti ljudje, ki pridejo k Vam, so v ovčji obleki, znotraj pa so grabljivi volkovi. Ti nimajo nobene vere; to so tisti, ki berejo veri in duhovnikom najbolj nasprotno, protikatoliške liste: „Narod“ in „Rodoljub“! Takim boste torej dali svoje glasove? Ne! krščanski farmani! Pokažite jim vrata in ne dajte svojega dobrega imena zaradi njih izgubiti. Dolžnost Vaša je, da pridete vsi, vsi v sredo na volišče in volite same katoliške, — naglašam še enkrat, same katoliške može, — da se ne osramotite

tako, kakor ste se pred tremi leti, pri zadnji volitvi. — Ako ste torej katoličani, pokažite svojo krščansko dolžnost! — Tudi župnik je svoje vernike z lece enako učil. Vkljub temu pa je bila večina volilcev za Hribarja. Zato sta stopila na dan volitve župnik in kaplan pred vhod v volilno hišo ter Hribarjevimi volilcem trgala liste in jim svoje usiljevala. To je bila zares — častna zmaga in prava, pristna — ljudska volja. Kaj pa porečeš Ti, preljudi „Slov. Gospodar“ k temu?

— Konsum na Rečici je moral letos plačati blizu 2000 kron davka, koji se je uradoma odmeril, ker vodja Zorko ni izpolnil in predložil dotičnih proizvedovalnih pol. Ako bi on to bil pravočasno storil, gotovo bi se na podlagi teh ne mogel nikakor tako neprimerno visoki davek odmeriti. Ker je nadalje vodja Zorko tudi od neudov maslo kupoval, moral je konsum na Rečici okoli 800 kron kazni plačati. No, „masla“ imajo sedaj dovolj — na glavi.

— Skrajna revščina. V vas Ratschen-dorf pri Cmureku je prišla pred nekaterimi dnevi siromašna rodbina s takozvanim „kašperl-gledališčem“ na vozu. Kopica otročičev ni imela kaj jesti, niti prenočišča si siromaki niso mogli najeti. Da pa je priklopela beda do vrhunca, porodila je žena v nekem hlevu — trojčke.

— Občinske volitve na Koroškem. Slovenci so zmagali v Logivasi v III. in II. razredu. V Št. Štefanu ob Zili je bilo izvoljenih 16 slovensko narodnih mož in 2 nasprotnika. V Kotljah so Slovenci kljub navalu nasprotnikov zmagali v III. in II. razredu. Važna je ta zmaga tembolj, ker so doslej nemčurji imeli občino v rokah. Sedanje občinske volitve se sploh vrše ob nenavadno mnogoštevilni vdeležitvi volilcev obeh strank, in Slovenci bijejo ljute borbe. — Prav tako: občina je podlaga vsemu!

— Notarja, ki se brani slovenščine. V Gorici so štirje notarji, Slovenca gg. Kavčič in Čibej, ostala dva, gg. Rumer in Ballaben, služila sta oba v slovenskih krajih, imata oba potrdilo višjega sodišča, da sta zmožna slovenskega uradovanja, torej oba dolžna uradovati tudi slovenski, ako stranke zahtevajo. Primeril se je pa nedavno slučaj, da sta se ta dva gospoda branila zapisovati slovenske akte z izgovorom, da je njihov uradni jezik italijanski. Opozarjamo občinstvo, da je dolžnost notarjev, sestavljati spise v jeziku, v katerem stranke zahtevajo, in naj vsled tega občinstvo odločno to od vseh notarjev v Gorici tudi zahteva. Ako bi imenovana gg. ne hotela uvaževati določeb notarskega reda, naj se jima v prvi vrsti obrne hrbet, v drugi pa naj se opozori višje sodišče, katerega dolžnost je, čuvati nad tem, da je red pri notarskih poslih v vsakem pogledu!

— Korespondenčni biró — eskamotéri „Edinost“ poroča: To je tista stvar, ki ostaja vedno nova: kadar koli se je v naši „fedelissima“ dogodilo kaj, kar se ravno ne strinja s tem častnim naslovom, tedaj je že naš slavni korespondenčni biró, ki s spretnostjo najspretnjšega eskamoterja zatajuje stvari. Tako se je zgodilo tudi s poročilom o zadnji seji našega mestnega sveta. Kako lepo in nedolžno je poročilo, ki je čitamo v vnanjih listih o tej seji! Vse je bilo lepo in prav čisto ničesar se ni dogodilo, kar bi moglo metati le najmanjšo senco na našo zbornico. Korespondenčni biró si je najprej dovolil falzifikacijo, priredivši poročilo tako, da mora svet misliti, da so najprej dovolili prispevek za spomenik pokojni cesarici, in potem šele, da so počastili Verdija, dočim vemo vsi, da je ravno narobe resnica. O proslavi Verdija ne ve korespondenčni biró ničesar drugega, nego da so izrazili željo, da bi bil Verdi ohranjen umetnosti, dočim so poročali italij. listi sami, da so želeli, da se Verdi obrani domovini Italiji in da je vladni zastopnik protestiral proti temu! Da, tudi protest vladnega zastopnika je korespondenčni biró eskamotiral, kakor je utajil tudi demonstracijo galerije s kašljanjem in kibanjem proti temu protestu. Mi protestujemo slovesno proti takim eskamotražam in vprašamo, ali se vsi tisočaki, ki jih požira ta zavod, res žrtvujejo le v ta namen, da potajuje in zavija dogodke in da s svojimi pristranskimi poročili vedno služi le v korist jedne in iste stranke? Vse liste pa, ki ne stoje pod posebno zaščito eskamo-

terja-korespondenčnega biró, prosimo, naj se pridružijo temu protestu.

— Slovensko gledališče. Jutri, v nedeljo 27. t. m. poje se petikrat v sezoni in sicer takrat izven abonementa veličastna Wagnerjeva opera „Tannhäuser“ v večerni predstavi, katera se prične ob pol 8. uri. Zaradi nepričakovanih zadržkov moral se je repertoar spremeniti in odpade za jutri popoldne napovedana ljudska predstava iger „Krojač Fips“ in v „V Ljubljano jo dajmo“ — zvečer se pa vprizori namesto operete „Mamzelle Nitouche“, Wagnerjeva opera „Tannhäuser“.

— Slovensko gledališče. Sinoči je gospa Polakova pred predstavo „Mamzelle Nitouche“ na odru nenadoma zbolela, tako da po zdravniškem izreku ni mogla nastopiti. Ker je bilo igranje brez te vloge nemogoče, se je predstava že zbranemu občinstvu odpovedala. Gledališče je bilo do zadnjega prostora razprodano, in se je denar pri blagajnici vračal. Prišlo je bilo jako veliko tujcev posebno z dežele.

— I. občni zbor slovenskega trgovskega društva „Merkur“ se vrši v nedeljo, dne 3. svečana t. l. popoldne ob pol 3 uri v društvenih prostorih v „Narodnem domu“ (pritličje na levo). Začasni odbor vabi tem potom tukajšnje kakor tudi zunanje dosedaj oglašene člane k gotovi udeležbi. Ker bode društvo velevažnega pomena ne le za trgovski stan sploh, temveč tudi za slovenski trgovski naraščaj, se vabijo k udeležbi prvega občnega zbora vsi dosedaj še ne prijavljeni trgovci kakor tudi trgovski nastavljenici. — Dnevni red je naslednji: 1. Poročilo tačasnega odbora. 2. Volitev odbora, in sicer: predsednika, podpredsednika, predsednika društvenega sodišča, 18 odbornikov in dveh preglednikov. 3. Slučajnosti.

— Petindvajsetletnica akademičnega društva „Triglava“. Ni primerneje prilike, da se snidejo stari Triglavani, kakor dne 2. februarja pri „Triglavovi“ svečanosti v Mariboru. Pozivljamo vse stare hiše, ki so bili vneti Triglavani, — izključimo seveda tiste dvomljive gospode, kateri so vstopili v društvo, da bi se učili, kakor trdijo sedaj v nasprotnem taboru, slovenščine, — da se udeležijo tega veličastnega dneva. Vsakdo se bo gotovo veselil, če se snide s tovariši, katerih mogoče ni videl več po končanih študijah; z mnogobrojno udeležbo bomo najbolj poveljali lepo slavnost. Opozarjamo še enkrat stare hiše na slavnostni banket ob 1. uri popoldan, h kateremu se naj blagovolijo prijaviti.

Stara hiša Verstovšek.

— Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu nehalo je ravnikar z razpošiljanjem vabil na proslavo svoje petindvajsetletnice. Vse one cenjene goste, ki po moti niso dobili vabila, prosimo, da to javijo nemudoma odboru društva „Triglav“. Stare hiše se pozivljajo, da se udeležijo slavnosti kolikor mogoče s trakovi.

— „Pariška razstava“, ali maskarada pevskega društva „Ljubljana“. Kolikor je odbor društva izza kulis podrobnostij izvedeti zamogel, je to, da namerava pariško razstavo posetiti tudi osmerica muzikalično izurjenih žab, pod lastnim kapelnikom „general-žaba“. Sigurno da bodo iste, ako bodo dobrevolje ter dobronamočena grla imele, posetnike razstave na raznih krajih, posebno okoli vodene palače kjer bo dosti mokrote, s svojim muzikalično izurjenim „rega, rega in kva, kva“ vrlo dobro zabavale. Odboru društva prijavil se je pismenim potom tudi neki brivski mojster, specialist svoje stroke, koji se na merava stalno v Ljubljani etablirati, ter hoče svojo umetnost kot brivec prvič na maskaradi proizvajati. Ker je v resnici tudi dober strokovnjak, stavlja je z neko osebo, da obrje pet gospodov 5 minutah. Potujoča v gorkejšje kraje laške dežele, pomudila se bosta na razstavi največji tvorničar slaščic angleški lord Rocks Drops in turški paša Effendi Eli. Pogrešalo se gotovo ne bo tudi pristnih dunajskih gigerlov z monokli in originalnim gigerlskim ponašanjem. Oglasilo se je tudi primerno število klovnov, kateri nameravajo na razstavi občinstvo z raznimi svojimi burkami kratkočasiti.

— „Veliki pustni korzo“ ali Slavčeva maskarada v „Narodnem domu“ delal je odboru precej preglavic — to pa ne glede prireditve in zasnovanih del, ki

so v najboljšem tiru, — ampak le glede pridobitve sloveče „brne“ za zopetni javni nastop. Ker je bila namreč zaradi svoje neotesanosti iz „Zvezde“ pregnana, „grimala“ se je zelo ter se umaknila v svoj „tuskulum“ v krovjo dolino. Tu se je na tihem likala ter vsak dan kopala po dvakrat v banji kulture in je dospela tem načinom danes na vrhunec izobraženosti ter je povsem „civilizovana“. Sila težko se je odločila za javen nastop a odločila se je le s pogojem, da v „Zvezdi“ nikakor ne nastopi. Odbor se je udal „visoki“ volji — ter se korzo vrši iz Prešernovih ulic, po Marijnem trgu, čez Frančiškanski mos in po Špitalskih ulicah na glavni trg „Brno“ spremljala bode tudi že olikana garda v mnogobrojnem številu. O drugih skupinah prihodnjč. Vabila za to maskarado začno se razpošiljati prihodnje dni. Pri velikem številu povablencev, je pač mogoče, da se je kdo nehote prezrl in prosil odbor tem potom one, ki slučajno ne bi dobili vabila, da se zanj oglase pri odboru „Slavca“, ki bode rade volje ustrezal v tem oziru, posebno gospodom rodoljubom z dežele, kojih imena nam niso znana. Maske dobe vstopnice le proti izkazu vabila na dotično ime.

— Iz Šiške. Pri Vodnikovih besedi s plesom dne 2. februarja pri Koslerju sodeluje slavno pevsko društvo „Slavec“ in orkester na lok vojaške godbe kralj Belgijskega.

— Občni zbor narodne čitalnice v Črnomlju. Pri izvanrednem občnem zboru črnomaljske čitalnice dne 21. prosinca 1901. se je novi odbor izvolil naslednje: G. Valentin Žun, predsednik; g. Jos. Verbič, podpredsednik; g. Leopold Morela, tajnik; g. Karol Müller, blagajnik; g. Štefan Praznik, knjižničar; g. Fran Šetina in g. Anton Zuro, odbornika; g. Božo Žnidaršič in g. Anton Spreitzer, namestnika. Čitalnica bode priredila v predpustnem času še dve veselici z jako zanimivim vspeškom.

— Tamburaško društvo „Struna“ v Cerknici priredi v nedeljo dne 27. t. m., popoldne — ob ugodnem vremenu — izlet na Rakek. Odhod iz Cerknice določen je na 3. uro popoldne. Tamburaši udarjali bodo v gostilniških prostorih g. L. Sebenikarja. Da so izleti tega društva med občinstvom priljubljeni, je dokaz, da je pri vsakem izletu udeležba vedno obilna, ter se občinstvo ob zvokih jugoslovanske glasbe vedno neprisljano dobro zabava.

* Brezplačna stanovanja za poslance. Prof. Ziegler iz Jene predlaga v listu „Zukunft“, naj bi se za poslance brez dijet sezidal hotel, v katerem bi imel vsakdo na razpolago sobo in kabinet. Berolinski parlament je namreč navadno jako slabo obiskan.

* Nesrečna mati. V Meidlingu pri Dunaju je v sredo zjutraj ob 1/6 vrgla žena cujnarja Lefkovicca svoji dve hčerki skozi okno v III. nadstropju na ulico ter skočila še sama za njima. Žena je bila takoj mrtva, deklici pa sta živeli še malo časa. Cujnarja Lefkovicca so zaprli, ker je baje nekaj poneveril, zategadelj pa je nesrečna mati končala sebe in otroka.

* Ker je pogoltnil 2 h, je umrl te dni na Dunaju v neki šoli šletni E. Alter. Deček je, prišedši v svoj razred, sladič svojo vrhno suknjo, a držal med zobmi 2 h, ki sta mu ušla v sapnik. Alter se je zgrudil ter se vzlic zdravniški pomoči zadušil.

* Otrok samomorilec. 15letni kleparski vajenec Jurij Höfler se je predvčerajšnjim radi neozdravne bolezni v kuhinji na kljuko svetilke obesil. Samomorilecve oče je skočil lani v Dunav. Deček je pisal materi in sestri pismo, da noče počasi umirati, nego umrje rajši takoj in brez bolečin.

* Vojak morilec. Iz Lvova poročajo: Huzar Elio Markan 12. huzarskega polka je 23. t. m. ponoči ustrelil 22letno prostitutko Ano Nikolowicz. Prišel je s svojim karabincom na stanovanje prostitutke in jo ustrelil v trebuh. Krogija je prodrla njeno telo in hudo ranila še drugo prostitutko, ki je stala za Nikolowicz. Obe dekleti sta umrli. Morilca so zaprli.

* Razbojnik pomorili vso družino. V ogerske mestu Hegyhöz-Ujlat so umorili razbojnik žitnega trgovca Grossmanna, njegovo ženo in šletnega sina ter odnesli 2400 K in mnogo dragotin. Posle so roparji zvezali in jim zamašili usta.

* 12 ciganov zmrznilo. V južnem delu Ogrske so iskali orožniki ciganske tolpe, ki so med potom kradle. Blizu neke vasi so našli 12 ciganskih oseb ter jih za pri preko noči v neki hlev. Ali cigani so ponoči ušli in pobegnili. Orožniki so jih našli blizu neke vode — zmrznjene.

— Od gladi zmrznili v cerkvi. Iz Sirakuza javljajo, da so našli v neki cerkvi neko mater in dva otroka zmrznjene. Sirota je, noseča otroka v naročju, prosjčila po ulici ter se zvečer zatekla v neko cerkev, kjer je od gladi in mraza z otrokoma vred poginila. Strašna zima, ki je vladala čez dni po Italiji, je samo povečala bedo, ki vlada v tej kraljevini.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 26. januarja. Kritični položaj v ministrstvu se še ni spremenil in se tudi danes ne spremeni. Za danes sklicana seja ministrskega sveta se je odgodila do jutri. Poročila raznih listov, zlasti nemških, da je prestolni govor že potrjen; niso resnična. V ministrskem svetu je bil pač, a le z večino glasov odobren Körberjev načrt, a prav iz odpora manjšine — Rezek namreč ni bil osamljen — proti temu načrtu je nastala sedanja kriza. Stvar se dožene v prihodnji seji ministrskega sveta, in sicer se bo dotični odstavek prestolnega govora ali povse eliminiral, ali vsaj predelal, ali pa poda manjšina ministrov demisijo.

Dunaj 26. januarja. V parlamentu je danes že prav živahno, kajti prišli so že skoro vsi merodajnejši poslanci raznih strank sem, samo jugoslovanskih poslancav še ni.

Dunaj 26. januarja. „Wiener Zeitung“ prijavlja cesarjevo lastnoročno pismo, s katerim se potrjuje dosedanje predsedništvo gospodske zbornice.

Lvov 26. januarja. Proti državnemu poslancu Dzieduszyckemu je bila podana kazenska ovadba radi hudodelstva teške telesne poškodbe. Grof je pri volitvah necega volilca tako ranil, da je moral več ko 20 dni ostati v bolnici.

Lvov 26. januarja. V vasi Krozic je šest maskiranih oseb udrla v župnišče in hotelo župniku Milewskemu vzeti 12.000 rubljev. Župnik je streljal in dva razbojnika usmrtil, na kar so ostali zbežali. Jeden ustreljenih razbojnikov je bil okrajni glavar, drugi njegov pristav.

Milan 26. januarja. Verdi umira. Za ustanovitev zavetišča umetnikov je volil pol milijona frankov in zavod dotiral z 2 milijona frankov.

Madrid 26. januarja. Ko se je kraljica-regentinja vozila s svojimi otroci v nekem čolnu na grajskem ribnjaku, je neznan človek nanjo ustrelil. Krogija je zadela čoln. Napadalca še niso zasledili.

Narodno gospodarstvo.

C. kr. priv.

obč. zavarovalnica Assicurazioni Generali

v Trstu

ustanovljena v letu 1831. (203—1)

(Glavno zastopstvo za Kranjsko v Ljubljani, Gradišče šte. 4.)

V teku l. 1900. se je vložilo pri tem društvu 13091 življenjskih zavarovalnih ponudb v zavarovalni glavnici 98 milijonov 155.293 K 36 vin. ter izdalo 10.980 polio v zavarovalni glavnici 84.101.886 K 75 vin. Jamčni zakladi društva znašajo čez 170 milijonov kron. Društvo je izplačalo od svojega obstanka do konca l. 1900. svojim zavarovancem več kakor 661 milijonov kron odškodnine.

Poslano.*

Izjava.

Podpisanec izjavljam, da nisem v nikaki zvezi z onim pismom g. Dopferja, dimnikarskega mojstra v Ljubljani, — na g. L. Stricelj-na, tudi dimnikarskega mojstra v Ljubljani, kakor ga je g. župan omenjal v javni seji dne 22. t. m., ter protestiram energično proti takemu postopanju.

Josip Spitzer

(189—2) dimnikarski mojster v Ljubljani, Krakovski nasip št. 4.

* Za vsebno tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Poslano.*)

Ker pri nas nikdo „Slovenca“ ne bere, zve-
del sem šele pred nekaj dnevi o nekem „Posla-
nem“, ki je naslovljeno da adreso g. Dekle v
Postojini, — a njegova ost meri na druge.
„Poslano“ podpisano je od Jozefa Mrharja
št. 2. in Janeza Marinška št. 14. iz Bu-
kovja, ki se pritožujeta radi neke vožnje ka-
menja za okrajno cesto, oziroma nje popravilo. —
Dobro vesta in tudi Vajin patron, da g. Dekle v
vajo bavljajo se doseči ne more; podpisani
rečem samo toliko, da doslej najemnik kakega
dela še ni bil vezan na gotove delavce, če so
isti prav davkoplačevalci. Isto pravico imajo pod-
najemniki, če se ni izrecno to dogovorilo, isto
pravico imajo pooblašenci, če ravno se poobla-
stilo ni uradno napravilo. Sicer pa imate pravico
pritožbe do sl. deželne odbora; a če mislite na
to, pritožite se proti podpisaniemu, ki pa, in
z njim drugi smatra ravnanje postavnim; — ne pa
proti g. Dekle v, katerega ste krivično napali.
Vašega nastopa se ne bojim. To je moj prvi in
zadnji odgovor.

V Bukovju, dne 23. januarja 1901.

Jožef Jurca,

(205) načelnik kat. občine Bukovje,
lesni trgovec in posestnik.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo od-
govorno le toliko, kolikor določa zakon.

Odprto pismo.*)

Gospodu Josipu Lavrič-u, župniku
v Gor. Logatcu.

Vsled Vašega nestrpnega moju pravico ljub-
nost in verski čut žalečega postopanja Vam sle-
deče odgovorjam:

Klop v cerkvi sv. Nikolaja, pri kateri ste
pustili sklicujoč se na § 8. knezoškofjskega ordi-
narijata s silo vrata in ključ odstraniti, je že okoli
50 let pri hiši moje roditelje in jaz sam jo rabim
že nad 25 let. Zakaj sem pred več leti dal napra-
viti ključ pri njej, to sem Vam bil svojačasno
naznanil. Čudno pa se mi zdi, da so Vam vrata
pri klopi šele po volitvah napotili. — Dobro! S
tem ste hoteli pokazati svojemu političnemu na-
sprotniku kot cerkveni predstojnik svojo mogoč-
nost. Čudno pa se mi zdi, da Vi doneske, katere
dobivate za cerkvene sedeže ne zaračunate tako
pravilno, kakor določuje to navodilo za oskrbo-
vanje cerkvenega premoženja za ljub. škofijo,
katerega § 30. se v nemškem jeziku doslovno glasi:
Die Stuhlinsungen für gepachtete oder ab-
gelöste Kirchensitze müssen für die Kirche ver-
rechnet werden und es sind in der Kirchenrech-
nung die diesfälligen Ablösungsbeträge nach der
Zahl der Bänke und Sitze nachzuweisen.

In zopet § 8 se glasi:
„Der geistliche Kirchenvorsteher und die
Kirchenprobste haben als eigentliche und unmittel-
bare Verwalter des Kirchenvermögens (simul et
in solidum) für die ordentliche Gebarung mit dem
Kirchen- u. Stiftungsvermögen.“

Ali je to pravilno postopanje, da Vi ta de-
nar, kateri bi se imel priklopiti cerkvenemu pre-
moženju — zavozarite?

Zagotavljam Vas, da toliko časa, dokler ne
bodo pri mojem cerkvenem sedzu zopet vrata
natakajena, in dokler se z donski cerkvenih se-
dežev ne bode pravilno postopalo, mi moja čast
in značaj ne pripuščata, da bi zanemarljivo obiskoval
cerkev, kar je bila vedna moja navada ob nede-
ljah in praznikih, ker tudi nikakor ne morem
verjeti, da prevz. knezoškofjstvo to ravnanje
odobruje.

Svoje kršanske dolžnosti in spoštovanje do
Vsegamogočnega bodem pa odslej opravljal doma.
Moli bodem tudi za svoje nasprotnike, kakor je
naš Izveličar molil k svojemu nebeškemu očetu
rekoč: „Oče odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!“

Ako bi Vam bil pa pri Vaši nestrpnosti morda
tudi „križev pot“, katerega sem za meni zopet
podeljeno zdravje v čast Božjo napravil, tudi tako
na poti, kakor so Vam bila vrata pri cerkvenem
sedzu, ter bi ga Vi hoteli v svoji mogočnosti
odstraniti, tedaj Vas prosimo da taistega darujete
kaki bolnici usmiljenih bratov, kateri kršansko
ljubezen do svojega bližnjega bolje gojé, nego Vi,
„kot katoliški duhovnik“.

To so moje zadnje besede v zadevi, Vašega
nečuvnega maščevalnega postopanja.

Dolenji Logatec, 25. januarja 1901.

Adolf Muley,

(204) župan.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo od-
govorno le toliko, kolikor določa zakon.

Narodno zdravilo. Tako se sme imenovati
bolesti utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot
mazilo dobro znano. Mollovo francosko žganje
in sol, katero se splošno in uspešno porablja pri
trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlaj-
jenj. Cena steklenici K 1.80. Po poštnem povzetju
razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL,
c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJ, Tuchlauben
9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov
preparat, zaznamovan z varstveno znamko in pod-
pisom. 2 (2-2)

Posebne antiseptične lastnosti
pravega domačega mazila iz le-
karne B. Fragnerja, c. kr. dvornega dobavitelja
v Pragi, so pogoj za uspešno zacelitev ran raznih
vrst. Mazilo je posebno pripravno, da se pokrijejo
z njim rane, ker jih branijo vsacega ponesnaženja
in jih hladi in olajšuje bolečine. To izborno do-
mače zdravilo se dobiva tudi v tukajšnjih lekar-
nah. Glej inserat! b I (6)

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda. Šišanska
podružnica Ciril-Metodove družbe 68 K kot ud-
nino za l. 1900. — Živeli!

Za Prešernov spomenik. „Narodna čital-
nica“ v Idriji 4 K, katere je gospod Marek v ve-
seli družbi nabral. — Živeli!

Dež. gledališče v Ljubljani.

Štev. 64. Dr. pr. 1083.

Nova opera.

V nedeljo, dne 27. januarja 1901.

Petikat na slovenskem odru:

Tannhäuser

in pevska tekma na Wartburškem
gradu.

Opera v treh dejanjih, Besede in glasbo zložil
Richard Wagner. Poslovenil A. Štritof. Kapelnik
g. Hil. Benisek. Režiser g. Jos. Noll.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 7 1/2. uri. — Konec po 10. uri.
Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. poh. polka Leopold II. št. 27.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m. Srednji aračni tlak 736.0 mm.

Januar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24 urah
25	9. zvečer	741.6	07	brezvetr.	jasno	0.0 mm.
26	7. zjutraj	738.0	-35	sl. jug	megla	0.0 mm.
	2. popol.	732.8	00	brezvetr.	dež	0.0 mm.

Srednja včerašnja temperatura 0.2°, nor-
male: -2.1°.

Dunajska borza

dne 26. januarja 1900.

Skupni državni dolg v notah	98.25
Skupni državni dolg v srebru	98.15
Avstrijska zlata renta	117.45
Avstrijska kronrska renta 4%	98.25
Ogrska zlata renta 4%	117.05
Ogrska kronrska renta 4%	92.80
Avstro-ogrske bančne delnice	1702
Kreditne delnice	663.53
London vista	240.62 1/2
Nemški državni bankovci za 100 mark.	117.60
20 mark	23.53
20 frankov	19.16
Italijanski bankovci	90.30
C. kr. cekini	11.32

Ljubljanska kreditna banka

Laibacher Creditbank

v Špitalskih ulicah št. 2

menjalnica v pritličju

sprejema vloge na hranilne knji-
žice ter iste obrestuje po 4% od dne
vloge do dne dviga.

2% rentni davek od teh hranilnih
vlog plača banka sama.

Ljubljanska kreditna banka

izplača tudi večje svote brez od-
povedi. (11-22)

Zunanjim vlagateljem

so na željo poštne hranilnične položnice na
razpolago v svrhu poštne proste
vpošiljatve zneskov.

MATTONIJEV

GLESSHÜBLER

naravna
alkalična kislina

kateri je kot zdravilni vrecel že več sto let na
dobrem glasu v vseh boleznih dihal in prebavi,
pri protinu, želodčnem in mehurnem kataru.
Izvrsten je za otroke, prebolele in mej noseč-
nostjo. (25-1)

Najboljša dijetetična in osveževalna pijača.

V Ljubljani se dobiva pri Mihaelu Kastnerju in
Petru Lasnik-u in v vseh lekarnah, večjih spece-
rijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

Zakonito vpisana

Svetovnoznani

ruski karavanski čaj

bratov

K. in C. Popoff

v Moskvi.

Najfinjša znamka.

Dobavitelji več evropskih dvorov.

V izvornih zavojih se dobivajo v vseh dotičnih
finejših prodajalnicah. (2063-15)

Ces. kr. avstrijsko državno železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee,
Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Du-
naj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m zjutraj osonni
vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste,
Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost,
čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprilu ob ne-
deljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 51 m do-
poldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec,
Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne
osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste,
Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell
ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genova, Pariz;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen,
Marijine vare, Hebr, Franzove vare, Karlove vare,
Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v
Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 6. uri
54 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri
55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz
Trbiža. Ob 5. uri 15 m zjutraj osonni vlak v Du-
naja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov,
Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Bu-
dejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna,
Celovca, Beljaka Franzensfeste. — Ob 1. uri 16 m
dopoludne osonni vlak v Dunaja via Amstetten, Kar-
lovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic,
Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha,
Bregena, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina,
Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. Ob 4. uri
38 m popoldne osonni vlak v Dunaja. Ljubna,
Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla.
— Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak v Dunaja,
Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in
aprilu ob nedeljah in praznikih v Linc. — Proga
iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri
in 21 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob
8. uri 48 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol.
v Kamnik. Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m
popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljub-
ljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 49 m zjutraj,
ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer.

Čudovito po ceni!

315 komadov za samo g'd. 1.85.

Elegantna ura, za tri leta zajamčena, s pozlačeno
veržico, čudovito lep smotnik nastavek z jan-
tarjem, 1 jako krasna kravata igla s simili-
briljantom, 1 jako eleganten prstan z imitiranim
briljantom za gospode in dame, 1 krasna gar-
nitura obstoječa iz manšetnih, ovratniških in prsnih
gumbov s patentnim zaklopom, 4 komadi pristnih
platnenih žepnih robcev, 1 jako eleganten niklast
žepni pisalnik z angleškim mehanizmom, 1 krasno
toaletno zrcalo v etuiju s finim česalom, 1 jako
elegantna pariška broša najnovejše fačone, 1 fino
vezana beležnica, 20 kom. korespondenčnih ko-
madov, 1 ff pisalo, 72 kom. finih angleških peres,
in še 200 kom. raznih stvari, ki se vse potrebu-
jejo v hiši, se dobiva le še malo časa proti pošt-
nemu povzetju, ali če se denar naprej pošlje, pri
ekspozitni tvrdki

H. Spingarn, Krakov

poštni predal L/36.

Ako se odzvameta 2 zavoja, dodam brezplačno
lep žepni nož z dvema rezaloma. Za neugajajoče
se vrne denar. (195)

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na
Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih
pušk za lovcu in strelce po najnovejših
sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi pre-
deluje stare samokresnice, vsprejema vsako-
vrstna popravila, ter jih točno in dobro
izvršuje. Vse puške so na k. kr. preskušene-
valnici in od mene preskušene. — Ilustro-
vane ceniki zahtevati. (3)

Pozor! V ponedeljek, 28. t. m.,
ob pol devetih zvečer
sestane v „Narodnem
domu“. Soba na levi strani vhoda.

VABILO

k

plesni veselici

katero priredi

Ivan Godec, gostilničar na Žabjeku št. 3
v nedeljo, dne 27. januarja 1901.

Začetek ob 3. uri popoldne.

Vstopnina prosta.

Za dobre pijače in jedila kakor točno postrežbo
je najbolje skrbjeno.

K obilnemu obisku uljudno vabi

(208) **Ivan Godec.**

Vsak dan sveže

pustne krofe

priporoča

slasčičarna in pekarna

Jakob Zalaznik (73-4)

Starl trg šte. 21.

V hiši št. 12 na Marije Terezije cesti
se oddajo (192-1)

pritlični prostori

na ulico za kako pisarno ali za trgovino
s 1. majem 1901.

Vpraša naj se istotam v I. nadstropji.

Išče se

odvetniškega koncipijenta

in

solicitatorja.

Ponudbe naj se pošljejo upravištvu
„Slov. Naroda“ pod „Primorje“. (202)

Komptoaristinja

dobi stalno službo.

Spričevala o njenem dosedanjem prak-
tičnem delovanju je poslala pod „Komptoa-
ristinja“ uredništvu „Slov. Naroda“. (207)

Predivo

kakor tudi

vse druge deželne pridelke

kupuje najdražje

Anton Koleno

trgovec v „Narodnem domu“ v Celji.

Kdor ima veliko prediva, naj naznani
zadnjo ceno in množino. (117-8)

Holandsko-ameriška proga Rotterdam-New-York.

Prihodnje odplutbe:

31. jan. Potsdam	11.00 dopoldne.
7. febr. Spaarndam	3.20 popoldne.
14. febr. Rotterdam	10.00 dopoldne.
21. febr. Amsterdam	3.00 popoldne.

Novi parniki na 2 vijaka.

Rotterdam 8302 ton, Statendam 10.320 ton,

Potsdam 12.500 ton. (88-3)

Cene v prvi kajiti od 264 K naprej iz prista-
drugi kajiti od 228 K nišča

III razred 197 K 40 h z Dunaja.

Pisarne na Dunaji: Za kajite: I., Kolowratring 10;
za III razred: IV., Weyringergasse 7 A.

Avstr. podružnice v Brnu, Inomostu in Trstu.

A. Agnola

Ljubljana
Dunajska cesta
št. 13.

Velika zaloga
steklenine,
porcelana,
svetilk,
zrcalov,
šip itd. itd.
po najnižjih
cenah. 4

Pristen okusen jetrni tran
à 70 h. — à 1 K.

Jelkino Francovo žganje
à 1 K 20 h.

Pulcherin-Crème
dela kožo lepo, či-
sto, gladko in
fino; à 1 K,
stekleničica
za poskus
à 20 h.

Se dobi na prodaj ali naroči po pošti
v lekarni „pri orlu“ v Ljubljani.

Jedini izdelatelj 3
Mr. Ph. Mardetschlaeger
lekarnar in kemik.
Pozor na lekarniško firmo!

Blaž Jesenko

Ljubljana, Stari trg št. 11

Zaloga vsakovrstnih
klobukov in čepic
perila, kravat itd. 4
po najnižjih cenah.

Mehanik

Ivan Škerl
stanuje samo

Opokarska cesta št. 16.

Šivalni stroji po najnižjih cenah.
Blekle in v to stroko spadajoča popra-
vila izvršuje dobro in ceno. 4
Vnana naročila se točno izvršé.

Kdor kupuje
sukneno blago
ogleda naj si novo urejeno sukmeno skla-
dišče tvrdke

R. Miklauc

Ljubljana, Špitalske ulice št. 5
kjer se lahko prepriča o
cenah brez primere.
Glavno skladišče
Loškega ševiot (sukna)
katero blag je znano dobro in se prodaja
po tovarniških cenah.

Sukneni ostanki 4
različnih vrst za polovico cene.
Vzorce pošilja na zahtevanje poštne prosto.

JUHNA ZABELA Z MAGGI

Maggi-jeva juhna zabela je jedina svoje vrste, da se hipoma naredi vsaka slaba mesna juha izredno krepka — malo kapljic zadošča. V izvornih steklenicah od 50 vinarjev naprej dobiva se v vseh delikatesnih, kolonijalnih, drogerijskih in špecerijah prodajalnicah. — Izvirne stekleničice se z Maggi-jevo zabelo najceneje napolnujejo. (194)

Zastopnik

za Kranjsko, Istro in Koroško se išče za dobro poslušno mlin.

Le popolnoma spretni ponudniki naj pošljejo svoje ponudbe pod šifro „Zanesljiv št. 1000“ upravnistvu „Slov. Nar.“. (191-2)

Išče se mladenič.

Kot vajenec išče se inteligentna. okoli 15 let star mladenič z dežele. Isti dobiva v štiriletni učni dobi potrebno stanovanje, hrano in obleko. (179-2)

Ponudbe na: Henrika Bremitz, tovarna glasovirjev, Trst, Borzni trg št. 9.

Spretni šivilje

ki s stroji šivajo slamnike

dobé v neki (185-3)

dunajski tovarni za slamnike

trajno delo in dobro plačo.

Več pove iz prijaznosti gospod Karol Recknagel v Ljubljani, Mestni trg št. 24.

Išče se

poslovedja za tiskarno.

Zahteva se strokovna usposobljenost, znanje hrvatskega, odnosno slovenskega, nemškega in ako mogoče tudi italijanskega jezika. Plača po dogovoru. (77-3)

Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Pekovski pomočnik

s 1000 kron premoženja, v starosti 30 let, se želi poročiti z vdovo ali gospodično, ki ima 2000 kron.

Ponudbe s fotografijo naj se pošljejo pod št. 101 poste restante Ljubljana. (173-2)

Ugoden nakup.

Lepa, na novo zidana, enonadstropna hiša na deželi v bližini mesta Ljubljane, v jako veliki župniji, s trgovino z mešanim blagom ter krčmo se radi posebnih vzrokov s skladiščem blaga vred za nizko ceno **30.000 K prodaja**. — Skupi se vsak dan od 80—120 K.

Naslov pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (2499-8)

Veliki krah!

New-York in London nista priznala niti evropski celini ter je bila velika tovarna srebrnine prisiljena, oddati vso svojo zalogo zgolj proti majhnemu plačilu delavnih moči. Pooblaščen sem izvršiti ta nalog. Pošiljam torej vsakomur sledeče predmete le proti temu, da se mi povrne gl. 6-60 in sicer:

- 6 komadov najfinjših namiznih nožev s pristno angleško klinjo;
- 6 kom. amer. pat. srebrnih vilic iz enega komada;
- 6 kom. amer. pat. srebrnih jedilnih žlic;
- 12 kom. amer. pat. srebrnih kavčnih žlic;
- 1 kom. amer. pat. srebrna zajemalica za juho;
- 1 kom. amer. pat. srebrna zajemalica za mleko;
- 6 kom. ang. Viktorija čašice za podklado;
- 2 kom. elektnih namiznih svečnikov;
- 1 kom. cedilnik za čaj;
- 1 kom. najfin. sipalnice za sladkor.

42 komadov skupaj samo gl. 6-60.

Vseh teh 42 predmetov je poprej stalo gl. 40 ter jih je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni gl. 6-60. Američansko patent srebro je skozi in skozi bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da leta inserat ne temelji na

nikakršni slepariji

zavezujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago všeč, povrniti brez zadržka znesek in naj nikdor ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to **krasno garnituro**, ki je posebno prikladna kot **prekrasno**

svatbeno in priložnostno darilo

kakor tudi za vsako boljše gospodarstvo. Dobiva se edino le v (2116-16)

A. HIRSCHBERG-a

Eksportni hiši američanskega pat. srebrnega blaga na Dunaji II., Rembrandtstr. 19/M. Telefon 14597.

Pošilja se v provincijo proti povzetju, ali če se znezek naprej vpošlje.

Cistlini prašek za njo 10 kr.

Pristno le z zraven natisnjeno varstveno znamko (zdrava kovina).

Izvlček iz pohvalnih pism.

Bil sem s pošiljateljico krasne garniture jako zadovoljen. Ljubljana.

Oton Bartusch, c. inkr. stotnik v 27. pešpolku.

S pat. srebrno garnituro sem jako zadovoljen.

Tomaž Rožanc, dekan v Mariboru.

Ker je Vaša garnitura v gospodinjstvu jako koristna, prosim, da mi pošljete še jedno.

Št. Pavel pri Preboldu.

Dr. Kamilo Böhm, okrožni in tovarniški zdravnik.

Učenca

takoj sprejme (201)

Oton Fettich-Frankheim
brivec na Kongresnem trgu.

Najboljša
desertna
in
medicinalna
vina
so
iz
vinograd-
niške družbe
„ACHAIA“
v Patrasu.

Glavne znamke:

Mavrodaphne (rudeča in sladko)
Achajec (belo in ne sladko).

Glavni zastopnik:

C. J. Schrauth
Dunaj, IX., Frankgasse 4.

Zaloge v Ljubljani imajo: M. Mardetschlager, lekarnar; Jos. Mayer, lekarnar; Gabrijel Piccoli, lekarnar; J. Buzzolini, trgovina z delikatesami; Edm. Kavčič, trgovec; Alojzij Lilleg, trgovec. (146-2)

Kataralis.

Te prsne pastile se priporočajo po svojem izbornem in naglem učinku kot najboljša varstveno in olajšujoče sredstvo pri kašlju, hripavosti in kataris prav same po sebi imajo torej prednost pred vsemi drugimi jednaki sredstvi. Kataralis pastile imajo dober okus in ne vplivajo v nobenem oziru škodljivo na želodec, kakor se to večkrat zgodi pri enakih izdelkih.

Dobivajo se po 50 vin. veliki zavej v Ljubljani pri lekarnarjih M. Leustek-u in Ubaldin pl. Trnkoczy-ju. (1931-4)

Hiša

s 4 sobami, kuhinjo, shrambo in hlevom, kletjo, sadnim vrtom in nekaj njive v **Hudem** na glavni cesti, 10 minut od postaje **Zatičina**, se pod ugodnimi pogoji in za nizko ceno prodaja. (200-1)

Posedstvo leži na lepem kraju tik glavne ceste in je pripravno za vsako obrt. V hiši je bila veliko let gostilna, katero je pa sedanj posednik radi svoje službe opustil. Gostilna bi bila tembolj pripravna ker se je c. kr. sodnija preselila iz Zatičine v Višnjo goro, in gredo stranke iz Zatičine, Št. Vida in okolice vse tam mimo. Naslov pove upravnistvo „Sl. Naroda“.

Tovarna ustanovljena l. 1870.

Anton Sodja, puškar

v Borovljah (Ferlach) Koroško
priporoča puške in revolverje iz svoje zaloge in tovarne, izdelane po najnovejših sistemih iz najboljšega blaga in z gotovim strelom.

Specialitete: Trocevne
puške prav lahke, 2 kg 80 dkg tehtajoče. Za vsako delo sem vreden porok sam. Puške se c. kr. uradno preizkušene.

Prevzamem vsako popravilo in predelovanje, narejam nova kopitšča ter izvršujem vse hitro in po najnižjih cenah.

Čenike dopošiljam slovenske ali nemške brezplačno in franko. (1963-19)

Kranjsko društvo za varstvo lova.

Oni p. n. člani društva, kateri v mesecu marcu t. l.

sparjene jerebice

od društva dobiti želé, naj se v tej zadevi do dne 15. tebruvarja t. l. pisмено obrnejo do istega.

V Ljubljani, dne 24. januarja 1901.

(187-2) Odbor kranjskega društva za varstvo lova.

Za samo

gl. 2.90

Resničen čudež.

Za samo

gl. 2.90

Zaradi ustavljenega dela v jedni največjih tovarnih za ure v Švici, katere jedini zastopnik za Avstro Ogersko sem jaz, sem dobil naročilo, da prodam za vsako ceno vso zalogo njenih najnatančnejše reguliranih finih niklastih žepnih remontoark na sidro s kazalcem sekund. Poleg tega dobi vsakdo, kdor naroči tako niklasto žepno remontoarko na sidro:

1 pozlačeno elegantno verižico, 1 eleganten nastavek za smotke, 1 elegantno kravato za moške, 1 elegantno kravato iglo z umetnim briljantom, 1 jako fin prstan, za moške ali za dame, 2 krasna gravirana double-zlata manšetna gumba, 1 pisalno mapo z 10 komadi finega slonokostnega pisalnega papirja, 10 komadov finih slonokostnih kuvertov, 1 jako eleganten tobec za smotke, 1 pariško damsko brošo — vse skupaj velja le

samo 2 gl. 90 kr. samo

Denar povrnem takoj vsakemu, komur ura ne gre prav, ali mu ne ugaja ter jamčim za to, da gre 2 leti dobro. Dobiva se, dokler je kaj zaloge proti poštenemu povzetju ali proti vpošiljavi zneska pri zastopstvu ur, **Hermann Blodek** Dunaj IX/i d., Clusiusgasse 11.

NB. Stotine naknadnih (zopetnih) naročil in priznalnih pisem leži na vpogled. (189)

Kwizda
Korneuburger
Viehnähr-
Pulver.

Kwizdov
korneuburški redilni prašek za živino.

Dietetično sredstvo za konje, govejo živino in ovce. Približno 50 let v večini hlevov v porabi, pri nedostatkih slasti do krme, slabem prebavljanju, za izboljšanje mleka ter pomnožitev mlečne obilnosti krav. Cena: 1 zavojček K 1-40, 1/2, zavojčka K — 70. Pristen le z zgorajšnjo varstveno znamko se dobiva v vseh lekarnah in drogerijah. Glavna zaloga: II. (1863-9)

Fr. Iv. Kwizda, o. in kr. avstro-ogrske, kralj. rumunski in knež. bolgarski dvorni dobavitelj.

Okrožni lekarnar, Korneuburg pri Dunaji.

F. Cassermann

krojač za civilne in raznovrstne uradniške uniforme

In poverjeni zalagatelj ces. kr. unif. blagajne drž. železnice uradnikov

Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slavnemu občinstvu za izdelovanje civilnih oblek in nepremočljivih havelokov po najnovejši faconi in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzamsko robo ima na skladišču.

Gospodom uradnikom se priporoča za izdelovanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor: sablje, meče, klobuke itd., gospodom c. kr. justičnim uradnikom pa za izdelavanje talarjev in baretov. 4

Darila za vsako priliko!
Frid. Hoffmann
= urar =
v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo največjo zalogo vseh vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla, kakor tudi stenskih ur, budilk in salon-skih ur, vse samo dobre do najfinjših kvalitete po nizkih cenah.

Novosti v žepnih in stenskih urah so vedno v zalogi. 4

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Optični zavod
J. P. GOLDSTEIN
Ljubljana, Pod trančo 1

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih očal, lovskih in potnih daljnogledov, kakor tudi vseh optičnih predmetov.

Zaloga fotografskih aparatov.

Vsa v to stroko spadajoča popravila in vnanja naročila točno in ceno. 4

Pri nakupovanju
suknenega in manufakturnega blaga
se opozarja na trdko

HUGO IHL

v Ljubljani
v Špitalskih ulicah šte. 4.

Velika zaloga
suknenih ostankov. 4

Pod Trančo št. 2.

4 Veliko zalogo

Klobukov

priloga
J. Soklič.

Pod Trančo št. 2.

Dragotin Košak

* zlatar *

4 Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 4.

Velika zaloga poročnih prstanov lasnega izdelka.

Popravi in vsa v mojo stroko spadajoča dela se ceno in točno izvrše.

Napovedbe (fasije) za osebno dohodnino in za prihodnino (rentnino)

izdeluje in pojasnila o tem daje

Jos. Perhauc

konces. privatna pisarna

Dunajska cesta št. 6, I. nadstropje (v Šohrovi hiši). (166-3)

Za kašelj in katar so Kaiserjevi prsni bonboni. (2117-15)

uspešno sredstvo, kar se pripoznava z 2650 notarsko overjenimi spricavali.

Jedini dokaz za gotovo pomoč pri kašlju, hripavosti, kataru in zasiljenju.

Zavoj 20 in 40 h pri Mr. Pr. Mardetschlaegerju v Ljubljani, v orlovi lekarni poleg železnega mostu, pri Ubaldu pl. Trnkóczyju in v dež. lekarni Milana Leusteka v Ljubljani.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice šte. 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovni naj se vzorec vposlati.

Fran Detter

LJUBLJANA, Stari trg št. 1.

Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvršne slamoreznice in mlatilnice, katere se dobivajo v celih njih izbornosti ceno. — Ceniki zastoj in poštnine prosti.

Josip Reich

likanje sukna, barvarija in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

Postrežba točna. — Cene nizke.

Avzug Repič, sodar

Ljubljana, Kolizejske ulice šte. 16 (v Trnovem)

izdeluje, prodaja in popravlja vsakovrstne sode

po najnižjih cenah.

Kupuje in prodaja staro vinsko posodo.

Ign. Fasching-a vdove

ključavničarstvo

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo štedilnih ognjišč

najpreprostejših kakor tudi najfinjših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade s pečnicami ali kahlami. Popravljanja hitro in po ceni. Vnanja naročila se hitro izvrše.

100 do 300 goldinarjev na mesec

lahko zaslužijo osebe vsacega stanu v vseh krajih gotovo in pošteno brez kapitala in rizika s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. — Ponudbe na: Ludwig Österreichischer, VIII., Deutsche gasse 8, Budapest. (2497-8)

Proti malokrvnosti

Železnato vino

lekarnarja G. Piccoli v Ljubljani

dvor. založnika Njeg. Svetosti papeže

ima v sebi **90krat več železa**

kakor druga po reklamni nezasluženo sloveča china-železnata vina, katera čisto nimajo več železa v sebi, kakor vsako ceno namizno vino. III. (1368-21)

Vsled tega največje jamstvo za izdatnost tega vina pri malokrvnih, nervoznih ali v sled boleznih oslabele osebah, kakor tudi še posebno pri bledih, slabotnih in bolehalih otrocih. Dobiva se v steklenicah po pol litra.

Vnanja naročila proti povzetju.

Trgovski pomočnik

manufakturst in špecerist, spreten prodajalec, želi službo premeniti.

Cenjene ponudbe pod šifro: „U. P. št. 1000, Mokronog“.

(174-3)

Tokajski mestni grb

vpisana varstvena znamka „Križ s kačo na treh gorah“

Najfinejši in najmilejši konjak je

Tokajski konjak

z gorenjim tokajskim mestnim grbom iz prve tokajske tovarne za konjak v Tokaju.

Zlate medalje so mu podeljene: V Parizu, Bordó-u, Nici, Hagu, Londonu, Bruselju, Čikagi, na Dunaji, v Berlinu itd.

Zalogo ima: (2618-5)

Karol Rebul, lekar v Slov. gradu.

Uradno dovoljena (199)

posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6

Išče nužno:

nekaj boljših kuharic za Ljubljano in drugod, k 2-3 osobam, dobra plača, potnina tukaj; **starensko dekle** (tudi začetnico) v malo mesto zunaj; **2. hišino; dekle k otrokom; bono; 5-6 deklet za vsakovrstna dela; gospodarico** na večjo graščino itd. itd.

Dobre cenene ure

s 3letnim pisanim jamstvom razpošilja zasebnikom

HANNS KONRAD

tovarna za ure in eksportna hiša zlatin Most (Brux) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka . . . gld. 375

Prava srebrna remontoarka . . . 580

Prava srebrna verižica . . . 120

Nikelnasti budilec . . . 195

Moja trdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in tisoč priznanih pisem. (2611-12)

Ilustrovani katalog zastoj in poštnine prosti.

Lepo veliko posestvo

pri glavni cesti v Spodnji Šiški št. 20 pri „Kankrtu“, 10 minut od Ljubljane, v najbolj priljubljenem kraju ljubljanskih meščanov, v katerem je že čez 40 let prav dobro obiskana krčma, **je na prodaj** z vsem inventarjem za 800 oseb za primerno ceno. **20.000 kron** more na hiši vkupljenih ostati.

Inventar je v najboljšem stanu. Promet vsako leto: piva 230 hektolitrov, vina 120 hektolitrov, kar se lahko izkaže.

1. **Poslopje:** Hiša, obstoji iz 5 sob, 3 hlevov itd.

2. **poslopje:** salon za 500 oseb, v katerem sta 2 veliki peči, in zdaj vedno prirejajo društva velike veselice.

3. **poslopje:** lep salon za 180 oseb, zraven lep senčnat vrt za 400 oseb, veliko dvorišče in izvrsten vodnjak.

Ignacij Kozjek

hišni posestnik in krčmar.

(186-1)

„Andropogon“

je najboljša, vsa pričakovanja prekašajoča sredstvo za rast las, katero ni nikakor sleparstvo ampak skozi leta z nenavadnimi uspehi izkušena in zjamčeno neškodljiva tekočina, ki zabrani izpadanje las in odstrani prahaje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo zrastle lasje pri osivelih zopet svojo nekdanjo naravno barvo. (2011-18)

Mnogoštevilna priznanja. Cena steklenice 3 K.

✱ Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele. ✱

Glavna razpošiljatev pri iznajditelju:

P. Herrmann

Zgornja Poljskava.

Preprodajalci popust.

Zaloga v Ljubljani pri g. Vaso Petrič-u in Edv. Mahr-u ter pri Albinu Rant-u v Kranju.

Oklio.

Iz proste roke prodaje se

travniki ob Čarnovem grabnu in stavbišča s travniki ob Dolenjski cesti poleg Ocvirkovega posestva.

Prodajo se skupaj ali v posamnih delih po dogovoru in ugodnih pogojih.

Kdor želi kaj kupiti, naj se zgleda v pisarni g. Ivana Plantana, o. kr. notarja v Ljubljani, Rimska cesta št. 7.

(113-3)

Razglas.

Vsled sklepa c. kr. okrajnega sodišča v Ljubljani kot nadvarstvene oblasti z dne 23. grudnia 1900, opr. št. P 222/00/20, naznanjam s tem, da je

večje zneske gotovega denarja

nadoletnih varovank Antonije in Marije Vilfan iz Črnuč št. 19 dobiti

na posodo

na zemljišča ali nepremičnine proti zakoniti varnosti v smislu §§. 195-200 ces. pat. z dne 9. avgusta 1854 drž. zak. št. 208.

Ako bi se točno izpolnovala določila dotične posojilne pogodbe, ki bi se sklenila, bi se posojilo skoro

20 let ne odpovedalo.

Natančnejša pojasnila se lahko v navadnih uradnih urah od danes naprej poizvedo v moji pisarni.

V Ljubljani, dne 26. januarja 1901.

Dr. Fr. Stor

odvetnik v Ljubljani.

(208-1)

Ustanovljeno leta 1842.

Brata Eberl

Ljubljana, Franciskanske ulice 4.

Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov.

Stavbinska in pohištvena pleskarja.

Prodaja oljnatih barv, lakov in firnežev na drobno in na debelo.

Velika izbirlka dr. Schoenfeld-ovih barv v tubah za akad. slikarje.

✱ Zaloga ✱

vsakovrstnih čopčev za pleskarje, slikarje in zidarje, štedilnega mazila za hrastove pode, karbolina itd.

Posebno priporočava sl. občinstvu najnovejše, najboljše in neprecenljivo sredstvo za likanje sčnih tal pod imenom „Rapidol“.

Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v našino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznana rečno in fino po najnižjih cenah.

Konkurenčne cene!

Fr. P. Zajec

urur, trgovina z zlatino in srebrnino

Ljubljana, Stari trg št. 28

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnih svilearskih žepnih in stenskih ur.

Nikelnasta remontoar ura . . . od gld. 1.00.

Srebrna cilindar remontoar ura . . . 4.00.

Trgovina vseh optičnih predmetov: očal, barometrov, termometrov, daljnogledov.

Popravlja se izvršujejo natančno in s jamstvom.

Konkurenčne cene!

Anton Presker

krojač

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 6

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke,

jopic in plaščev za gospe,

nepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo.

Ruske, angleške in avstrijske

galoše

iz prvih tovarn.

Najnovejše v

kožuhovini

priporoča

J. S. Benedikt

Ljubljana, Stari trg.

Važno! Važno!
gospodinje, trgovce, živinorejce
ltd. ltd.

Najboljša in najcenejša postrežba
za droge, vsakovrstna zelišča in korenine,
tudi po Kneippu, ribje olje, redilne in posi-
palne moke za otroke, kemikalije raznih
vrst, dišave, toaletne predmete, fotografske
aparate in potrebščine ter kirurški obve-
zila itd. itd.

Za živinorejce
posebno priporočljivo: grenka sol, dvojna sol,
soliter, encjan, kolmož, krmilno apno i. t. d.
Oblastv. konces. oddaja strupov.
Vsakovrstna sredstva za desinfekcijo.
Vnanja naročila izvršujejo se točno in solidno.

Drogerija Anton Kanc
Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 3.

Prej. **Alojzij Erjavec** Prej.
J. Zor J. Zor
čevljarški mojster v Ljubljani, Čevljarstvo 3.
Po večletni skušnj. kakor tudi po dovršenem
strokovnem tečaju v Ljubljani c. kr. tehnolo-
gičnega obrtnega muzeja na Dunaju mi je mogoče
vstrezati vsem zahtevam svojih p. n. naročnikov.
Priporočam se prečistiti duhovščini in sl. občin-
stvu za obilno naročanje raznovrstnih obuv.
Delo je ceno, pošteno in trpežno. V zalogi so
razna mazila, voščila za črno in ružavo obuv.
ter razne potrebščine za to obrt.

Moro se zadržati. — Vnanjim naročilom naj se pridene vsote.

MODERCE natančno po životni meri

za vsako starost, za vsaki život in v vsaki faconi
priporoča

HENRIK KENDA v Ljubljani, Glavni trg
št. 17.

Skladišče za modno blago, pozamentrije, trakove, čipke, svileni blago, perilo,
e e e e e klobuke za dame, tkana in kratka roba na debelo in drobno. e e e e e

Josip Oblak
umetni in galanterijski strugar
na Glincah št. 93
filijalka: Šelenburgove ulice št. 1
priporoča svojo veliko zalogo strgarskih del
lastnega izdelka.
Sprejema vsakovrstna naročila ter jih izvršuje
hitro, ceno in kulantno. Istotako izvršuje vsako-
vrstna popravila v jantaru, morski peni, kosti,
rogu, lesu itd.

Pekarija in slasčičarna
Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21

Tu se dobiva 4krat na dan sveže, ukusno,
zdravo in slasno pekarsko pecivo, vseh
vrst kruh na vago, prepečenec (Vanille-
Zwiebak), kakor tudi

ržen kruh
hlebčki po 10, 15 in 25 kr.

V slasčičarnici postrežam z najfinjšim
nasladnim pecivom in s finimi pristnimi
likérji ter z Vermouth-vinom. Posebno
opozarjam na fine indijanske krofe in
napolnjene zavitke.

Vsak dan sveži
pustni krofi.

V gostilni „Pri lipi“
Židovske ulice št. 5
se toči (164—3)

„Vino di Rosa“
pristno najboljšo kakovosti
liter po 80 kr.

Domač
plesni venček
priredi se
v nedeljo, dné 27. t. m.
v gostilni „pri znamenju“
na Sv. Petra predmestju.
Začetek ob 5. uri popoldne.
Za dobro postrežbo bo skrbjeno.
K mnogobrojni udeležbi vabi
uljudno
(197—2) gostilničar.

Varst. znamka: Sidro.
LINIMENT CAPSICI COMP.
iz Richterjeve lekarne v Pragi
priznana izborna, bolečine tolažeče ma-
zilo; po 80 h., K 1.40 in K 2 — se dobiva v
vseh lekarnah. (2498—9)
Pri nakupu tega splošno priljubljenega do-
mačega zdravila naj se jemljejo le origi-
nalne steklenice v zaklepnicah z našo
varstveno znamko „sidro“ iz Richterjeve
lekarne, potem je vsakdo prepričan,
da je dobil originalni izdelek.
Richterjeva lekarna pri
zlatem levu
v Pragi, I. Elizabete cesta 5.

Šaleški premog v koscih

po ceni, pripraven za kurjavo sob in za
industrije, brez smradu,
se razpošilja za vse postaje južne in koroške,
kakor tudi ogerskih železnic

po 32 kron za vagon s 100 met. centi
od postaje Skale (Skalis).

Naročila sprejema (180—2)
Šaleški premogokop v Velenji.
(Schallthaler Kohlenbergbau in Wöflan.)

Praško domače mazilo

iz lekarne
B. FRAGNER-ja v Pragi
Je staro, najprej v Pragi rabljeno domače
zdravilo, katero ohrani rane čiste in va-
ruje vnetja in bolečine manjša ter hladi.
V puščah à 35 kr. in 25 kr., po pošti 6 kr.
več. Razpošilja se vsak dan.
Ako se vpošlje naprej glid. 1.58, se pošljejo
4/1 pušice, ali za glid. 1.68 6/2 pušic, ali
za glid. 2.30 6/1 pušic, ali za glid. 2.48 9/2
pušic franco na vse postaje avstro-ogrske
monarhije.

Vsi deli embalaže
imajo zraven sto-
ječo zakonito de-
ponovano varst-
veno znamko.

Glavna zaloga:
B. FRAGNER, c. in kr. dvorni dobavitelj
lekarne „pri črnem orlu“
Praga
Malá strana, ogel Nerudove ulice 203.
Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske.
V Ljubljani se dobiva pri gospodih lekar-
jih: G. Piccoli, U. pl. Trnkóczy, M. Mar-
detschláger, J. Mayr. 1742-11

Vsak dan sveži.
pustni krofi

pri
Rudolfu Kirbisich-u
slasčičarju na Kongresnem trgu.

Istotam tudi
fina desertna ter namizna vina,
likerji, konjak, kompoti, marme-
lade, čajno pecivo, cakes, suhor
itd. itd. (74—4)
„Fremdenblatt“, „Laibacher Zeitung“
in „Ostdeutsche Rundschau“ se od-
dajo v druge roke.

Jaz Ana Csillag

s svojimi 185 centi-
metrov dolgimi Lo-
reley-lasmi dobila
sem jih vsled 14me-
sečne vporabe svoje
samoiznajdene
pomade. To so naj-
slavitejšje avtoritete
priznale za jedino
sredstvo, ki ne pro-
vzroča izpadanja las,
pospešuje rast istih,
poživlja lasnik, po-
uspešuje pri gospi-
dih polno močno rast
brk ter daje že pri
kratki uporabi lasem
na glavi kakor tudi
brkam naraven lesk
ter polnost in ohrani
te pred zgodnjim
osivljenjem do naj-
višje starosti.

Cena lončka 1 glid.,
2 glid., 3 glid., 5 glid.
Pošiljam po pošti
vsak dan, ako se
znesek naprej pošlje
ali pa s poštnim po-
vzetjem po vsem svetu iz tovarne, kamor
naj se pošiljajo vsa naročila. (123—1)
Ana Csillag
Dunaj I., Seilergasse št. 5.

Veľefino surovo maslo

prve planinske mlekarke zadruga
priporoča
Edmund Kavčič

Prešernove ulice, nasproti glavni pošti.
Istotam: (12—21)
Fina narezana svinjska gnjat, an-
gleški Victoria-Punsch-Extrakt, iz-
borna zaloga finega vina.

Resno misljena
ženitna ponudba.

Mlad posestnikov sin, 22 let
let star, želi radi pomanjkanja zna-
nja priti v dotiko z dobro vzgojeno
kmetško hčerjo, imajočo primerno
premoženje (5 do 7000 glid.).
Pisma s sliko (ali pa tudi brez
nje), koja se prilično vrnejo, naj se
pošljejo pod „Plemenito srce“ na
upravnistvo „Slov. Naroda“.
Tajnost v vsakem oziru sveta
stvar. (183—2)

CHOCOLAT
SUCHARD
Svetovna razstava 1900
GRAND PRIX
Najvišje odlikovanje.

Najboljše črnilo svetá!
Kdor hoče obutalo ohraniti lepo bleščeče in trpežno, naj kupuje samo
Fernolendt čreveljsko črnilo
za svetla obutala samo (24—4)
Fernolendt crème za naravno usnje.
Dobiva se C. kr. priv. povsodi.
tovarna ustanovljena 1832. leta na Dunaji.
Tovarniška zaloga: Dunaj, I., Schulerstrasse št. 21.
Radi mnogih posnemanj brez vredno-
sti pazi naj se natančno na moje ime **St. Fernolendt.**

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice
registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v Knezovi hiši, na Marije Terezije cesti št. 1
obrestuje hranilne vloge po 4½%
brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica
sama za vložnike plačuje.
Uradne ure: razun nedelj in praznikov vsak dan od
8.—12. ure dopoldne. (2693—4)
Poštne hranilnične urada št. 828.406. Telefon št. 57.

Gg. ženini in neveste!
Priporočam svojo največjo in najboga-
tejšo, občeznano veliko izbero vsakovrstne
zlatenine in srebrnine v secesiji,
posebno
lepe
poročne prstane
prave svitarke žepne ure, budilke, stenske ure, prstane itd. itd.
Namizne ure (Besteck) in najboljše živalne stroje vse
to, po najnižjih cenah in z jamstvom.
Vabim na obilni obisk in ogled z vsem spoštovanjem (101—5)
Fr. Čuden,
urar in trgovec, Mestni trg št. 25,
nasproti rotovžu.
Ceniki brezplačno in poštino prosto.

Slavnemu p. n. občinstvu
uljudno naznanjam, da sem prevzel v najem
Röger-jevo restavracijo
na Ambroževem trgu.
Točil bodem pristna dolenska vina (osobito izborni cviček), štajerska,
istrska in goriška vina, kakor tudi izborna Reininghausovo marčno pivo
po zmerni ceni, ter bodem tudi skrbel, da bodo ob vsakem dnevnem času
mrzla in gorka jedila na razpolago.
Za obilen obisk se priporočam
Ivan Hrovat
gostilničar.